

ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ

«...ἡμεῖς δὲ τῆ προσευχῆ καὶ τῆ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτέρησωμεν» (Πράξ στ' 4).

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΔΙΔΑΧΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΦΥΛΛΟ 18

ΕΤΟΣ Γ' • 2004
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Πρός τόν εὐσεβῆ Κληρὸν
καὶ τόν εὐλαβῆ λαόν τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

«Χριστός γεννᾶται δοξάσατε,
Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε.....».

Καί αὐτόν τόν χρόνο, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, οἱ καμπάνες θά ἠχήσουν χαρούμενα μέσα στή σιγαλιά τῆς νύκτας γιά νά ὀδηγήσουν τά βήματα τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ εἰς τούς Ἱερούς μας Ναούς καί ὡς Ποιμένες καί ὡς Μάγοι νά προσκυνήσουν «Χριστόν γεννηθέντα»! Γιά νά ἐορτάσουν τόν ἐρχομό τοῦ ἐξ Οὐρανοῦ, Σωτήρος Χριστοῦ! Γιά νά ὑμνήσουν τόν Ἐλευθερωτή καί Λυτρωτή Ἰησοῦ! Γιά νά ὑποδεχθοῦν καί νά προσκυνήσουν τόν Ἀρχηγό καί Χορηγό τῆς εἰρήνης, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου, Ἰησοῦ!

Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος, γιά νά κάνει τόν ἄνθρωπο Θεό. Ὁ Θεός κατεβαίνει ἀπό τό ὕψος Του, γιά νά ἀνεβάσει τόν ἄνθρωπο «ὅπου ἦν πρότερον»! Γιά νά μπορέσουμε ὁμῶς νά ζήσουμε τοῦτο τό Μέγα Μυστήριον, ἀδελφοί μου, νά αἰσθανθοῦμε κάτι πνευματικώτερον, κάτι

βαθύτερον καί συγκλονιστικώτερον γιά τή ζωή τῆς ταλαιπωρημένης μας ψυχῆς, δέν φθάνουν μόνον οἱ μελέτες κάποιων βιβλίων γιά τό πῶς καί πότε ἔγινε. Δέν φθάνουν οἱ στολισμοί καί τά πανηγύρια. Οἱ συναντήσεις τῶν οἰκογενειῶν καί τά συμπόσια. ΟΧΙ.

Πρέπει νά περιπατήσουμε μέ ὀδηγό τό ἀστέρι, καί μέ ἀγάπη, καί ταπεινώση νά γονατίσουμε καί νά προσκυνήσουμε τό Θεῖο Βρέφος. Ἐν συνεχείᾳ νά κοινωνήσουμε τό «ξένο καί παράδοξον μυστήριον», νά κοινωνήσουμε Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Δίχως αὐτή τήν κοινωνία τοῦ Μυστηρίου, ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι καί μένει ἕνα γεγονός πού περνᾷ ἔξω ἀπό τήν ψυχή μας, ἕνα γεγονός ἀδιάφορον, χωρίς κατανούξεις στήν ψυχή μας, χωρίς πνευματικά σκιρτήματα τῆς καρδιάς μας. Εἶναι Χριστοῦγεννα χωρίς Χριστό! Ἄν ὁ Χριστός δέν γεννηθεῖ μυστικά στήν

λόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Ἡ γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανὸν καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ ἀνθρώπου στὴ γῆ. Οἱ ἄνθρωποι δοξάζονται νικώντας ἢ ἐξουθενώνοντας τοὺς ἄλλους ἢ ἀκόμη δείχνοντας τὸν οἶκτο τοὺς στοὺς ἀνήμπορους. Ὁ Θεὸς δοξάζεται κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν στὴ γῆ γιά νά σώσει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν κτίση ὀλόκληρη, καταργώντας τὴν ἐξουσία τοῦ θανάτου. Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ θείου Λόγου δείχνει τὴν νίκη τοῦ Θεοῦ πού δὲν ἄφησε τὸ κακὸ νά μείνει ἀθάνατο. Ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά βάλει τὸν ἄνθρωπο στὸ δρόμον τῆς σωτηρίας, πού εἶναι δρόμος ἐλευθερίας καὶ προσωπικῆς ἐκλογῆς. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης γράφει «ὅσοι ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς τέκνα Θεοῦ γενέσθαι», ὅσοι δέχονται τὸ Λόγον τοῦ Θεοῦ αὐτοὶ γίνονται παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ἡ εἰρήνη γίνεται πραγματικότητα μόνον στοὺς ἀνθρώπους τῆς εὐδοκίας, στοὺς ἀνθρώπους δηλαδὴ πού δέχονται μέ καλὴ θέληση τὴ φανέρωση τοῦ Θεοῦ καὶ ὑποδέχονται δοξάζοντας καὶ ἀνυμνώντας τὸν ἐρχόμενον Κύριον.

ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ

δική μας Βηθλεέμ, στήν καρδιά μας καί δέν κοινωνήσουμε καὶ ἐπικοινωνήσουμε προσωπικά τὴν ἐνανθρώπιση Του, ἡ σκοτεινὴ σπηλιά τῆς καρδιάς μας ποτέ δέν πρόκειται νά γίνει Οὐρανός, ὅπως ἔγινε τότε, ὅταν «ὁ ἀχώρητος παντί, ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Παρθένου ἐχωρήθη».

ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΙΣ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

π. Δημητρίου Χαρισίου

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

**«Πρόσχωμεν. Σοφία.
Πρόσχωμεν».**

Ἀποστολικά ἀναγνώσματα στή Θεία Λειτουργία ὄλο τὸ χρόνο διαβάζονται ἢ ἀπὸ τὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἢ ἀπὸ τὶς Ἐπιστολές τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἢ ἀπὸ τὶς καθολικὲς Ἐπιστολές. Θεωροῦμε πὼς δὲν εἶναι περιττὸ νὰ ποῦμε ὅτι στὴν Καινὴ Διαθήκη δεκατέσσερις εἶναι οἱ Ἐπιστολές τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ ἑπτὰ οἱ καθολικὲς Ἐπιστολές. Οἱ δεκατέσσερις Ἐπιστολές τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἶναι· ἡ πρὸς Ῥωμαίους, ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα πρὸς Κορινθίους, ἡ πρὸς Γαλάτας, ἡ πρὸς Ἐφεσίους, ἡ πρὸς Φιλιππησίους, ἡ πρὸς Κολασσαεῖς, ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα πρὸς Θεσσαλονικεῖς, ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα πρὸς τὸν Τιμόθεο, ἡ πρὸς τὸν Τίτο, ἡ πρὸς τὸν Φιλήμονα καὶ ἡ πρὸς Ἑβραίους. Καὶ οἱ ἑπτὰ καθο-

λικὲς εἶναι· μία τοῦ Ἰακώβου, δύο τοῦ Πέτρου, τρεῖς τοῦ Ἰωάννη καὶ μία τοῦ Ἰούδα.

Ὅπως τὰ Εὐαγγέλια ἔτσι καὶ οἱ Πράξεις καὶ οἱ Ἐπιστολές, εἶναι χωρισμένες σὲ περικοπές, ἔτσι ποὺ ἕνας Ἀπόστολος καὶ ἕνα Εὐαγγέλιο νὰ διαβάζονται κάθε μέρα. Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα μέχρι τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς διαβάζονται οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Ἐπειτα διαβάζονται ὄλο τὸ χρόνο περικοπές ἀπὸ τὶς Ἐπιστολές τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἢ τὶς καθολικὲς Ἐπιστολές, ἐνῶ τὶς ἑορτές διαβάζονται κατάλληλες κάθε φορά περικοπές ἀπὸ τὶς Πράξεις καὶ τὶς Ἐπιστολές. Ὅλες αὐτὲς τὶς περικοπές τὶς βρίσκουμε μὲ τὴ σειρά στὸ λειτουργικὸ βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας ποὺ λέγεται Ἀπόστολος ἢ Πραξαπόστολος.

Ὅλα αὐτὰ βέβαια εἶναι ζητήματα Τυπικοῦ καὶ ἴσως δὲν ἐνδιαφέρουν ὄλους τοὺς ἀναγνώστες. Θεωροῦμε ὅμως ὅτι εἶναι κέρδος πνευματικὸ, ὅταν μαθαίνομε τι γίνεται στὴν Ἐκκλησία.

Ἡ ἀνάγωση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς στὴν καθημερινὴ λειτουργικὴ πράξη ὀνομάζεται γενικὰ “Ἀπόστολος”. Ὁ “Ἀπόστολος” δὲν εἶναι κείμενο, ἀλλὰ τὸ ἱερὸ πρόσωπο ποὺ ὁμιλεῖ σὲ μᾶς, καθὼς τὸ ἀκοῦμε σὲ κάθε περικοπῆ νὰ μᾶς προσφωνεῖ μὲ τὸ “ἀδελφοί”.

Παύοντας ἢ φαλμωδία, ὁ λειτουργὸς μᾶς καλεῖ νὰ προσέξουμε. Σὰν καὶ νὰ ἀκούεται ἡ σάλπιγγα, ποὺ δίνει παράγγελμα: “πρόσχωμεν”, ἄς προσέξουμε. Ὁ ἀναγνώστης, στραμμένος πρὸς τὸ λαὸ, ἐκφωνεῖ δύο φαλμικούς στίχους, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὑστερα στὸν ἴδιο τόνο πληροφορεῖ τὴ σύναξη γιὰ τὴν περικοπῆ ποὺ θὰ διαβάσει. “Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα”, ἢ “Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα”. Δηλαδή αὐτὴ ἡ περικοπῆ ποὺ θὰ ἀναγνωσθεῖ τώρα εἶναι ἀπὸ τὶς

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἢ αὐτὸ τὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπὸ τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆ τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Καὶ ὁ λειτουργὸς ἀπὸ τὸ ἱερὸ Βῆμα ξαναφωνάζει τὸ παράγγελμα νὰ γίνεῖ σιωπῆ: “Σοφία. Πρόσχωμεν”. Δηλαδή, αὐτὸ ποὺ ἀκοῦμε τώρα εἶναι σοφία τοῦ Θεοῦ. Ἄς προσέξουμε.

Θεωροῦμε ἀπαραίτητο νὰ γράψουμε κάτι, σχετικὰ μὲ τὸ “ῦφος” ἢ μὲ τὸν τρόπο, ποὺ πρέπει νὰ διαβάζεται ὁ Ἀπόστολος. Θὰ πρέπει νὰ γίνεταῖ ἐμμελῆς ἀπαγγελία, ποὺ εἶναι ἀρχαιότατος στὴν Ἐκκλησία καὶ γνήσιος Ἑλληνικὸς τρόπος.

Τέλος ἡ χαρὰ ποὺ φέρνει στοὺς πιστοὺς ἢ φανέρωση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ποὺ γίνεται μὲ τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα, ἐκδηλώνεταῖ μὲ τὸν ὕμνο τῶν ψαλτῶν “Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα”, ποὺ σημαίνει “αἰνεῖτε τὸν Θεό”. Ἡ ἴδια ἡ λέξη καὶ ὁ τρόπος τῆς μελωδίας τῆς δειψύχου πὼς πρόκειται γιὰ ἕνα ἐπιφώνημα χαρᾶς. Εἶναι ἕνας χαρούμενος χαιρετισμὸς στὸν Κύριο ποὺ ἔρχεταῖ στὴ σύναξη τῶν πιστῶν του.

Τὴν ἀληθινὴ χαρὰ τὴν ἔφερε στὸν κόσμο ὁ Χριστός, γιὰ τὸ εἶναι ἡ ἀληθινὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι τὸ “ἀγαλλίαμα τῶν ψυχῶν ποὺ ἔρχεταῖ μέσα στὶς ψυχές κατὰ τὶς συνάξεις καὶ τὴν κοινωνία τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων”. Ἐπειδὴ γύρω ἀπὸ τὸ ἅγιο θυσιαστήριο ζοῦμε τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου, προσφέρουμε τὴν ἁγία ἀναφορὰ “ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας”. Ὅπως ἀκριβῶς τὰ ἀγγελικὰ τάγματα, ἐπειδὴ ἀκατάπαυστα λειτουργοῦν τὸ Θεὸ γύρω ἀπὸ τὸ βασιλικὸ θρόνο. “Γιὰ τὸ νὰ στέκονται μπροστὰ στὴ δόξα ἐκεῖνη καὶ νὰ πλημμυρίζουν φῶς ἀπὸ τὴν αἴγλη ποὺ ἀστράφτει ἀπὸ αὐτὴν, αὐτὸ εἶναι γι’ αὐτοὺς καὶ χαρὰ, αὐτὸ καὶ ἀγαλλίαση, αὐτὸ καὶ εὐφροσύνη, αὐτὸ καὶ δόξα”.

Κι’ ἐμεῖς χαιρόμαστε τὴν παρουσία τῆς Χαρᾶς τοῦ κόσμου. Κι’ αὐθόρμητα φέλνομε: Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

ΛΕΙΠΩΝΑΡΙΟΝ

Κωδικὸς ἐντύπου: 6510

Διευθυντής

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

π. Χρήστος Ζαχαράκης
Ζήσης Μπέλλος
Παναγιώτης Καραγιάννης
Παναγιώτης Βολάκης
Μιχάλης Κρασιώτης

Διεύθυνση

«ΛΕΙΠΩΝΑΡΙΟΝ»,

Ἱερά Μητρόπολις Σερβίων & Κοζάνης
Χαρ. Μεγδάνη 6, 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ.: 2461-036.050, 2461-034.949,
fax: 2461-040.026
Internet : www.imsk.gr
e-mail: imsk@imsk.gr καὶ imsk@otenet.gr

Δωρεές, χορηγίες, συνδρομές

Γ. Μ. Σερβίων καὶ Κοζάνης

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΕΛΙΣΣΑ»
ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ.: 2397-023.313, fax: 2397-021.754

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΣ

Ἀρχιμ. Αὐγουστίνου Γ. Μύρου, Δρ Θ.

Τὲς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκαετίας τοῦ 70, παρατηρήθηκε σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο ἡ ἐμφάνιση καὶ ἐξάπλωση ἑκατοντάδων νέων αἰρέσεων καὶ παραθρησκειῶν. Πρόκειται γιὰ Ὀμάδες ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι ἀποτελοῦν χριστιανικὲς ἐκκλησίες, θρησκευτικὲς ὀργανώσεις, φιλοσοφικὲς εἰσαγωγὲς, φιλοσοφικὰ καὶ ψυχολογικὰ κέντρα ἢ ἐπιστημονικὲς ἐνώσεις. Πέρασε πλέον ἡ ἐποχὴ, ποὺ ὀμιλοῦσαμε γιὰ τὴν ἐλάχιστην κλασικὴν καὶ γνωστὴν αἰρέσιν καὶ θρησκείαν στὸν παγκόσμιο χάρτη. Στὴν μέραν μας εἶναι δύσκολο νὰ ἀπαριθμήσουμε μὲ ἀκρίβεια ὅλες τὴν αἰρετικὰ καὶ θρησκευτικὰ καὶ παραθρησκευτικὰ ὀμάδες, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἔχουν αὐξηθῆ ὑπερβολικὰ, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι προστίθενται συνεχῶς καὶ νεώτερες

Μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν νέα πραγματικότητα ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθιέρωσε τὰ τελευταῖα χρόνια τὴν ἐτήσια Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψιν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων, ὅπου γίνεται ἐνημέρωσις γιὰ τὴν ἐπικρατοῦσα κατάστασιν καὶ συζητοῦνται τρόποι ποιμαντικῆς ἀντιμετωπίσεώς της.

Τὸ 1995 ἡ Συνδιάσκεψιν αὐτὴ, μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ὕστερα ἀπὸ κοπιαστικὴν ἔρευνα, συγκέντρωσιν ἱκανῶν στοιχείων καὶ μελέτην τους, κατόρθωσε νὰ καταρτίσῃ κατάλογον Ὀμάδων ἀσυμβίβαστων μὲ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστην, τὸν ὁποῖον κατέθεσε στὴν Ἱερὰ Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ στὴν συνέχειαν δημοσίευσε σὲ εἰδικὸν τεῦχος. Στὸν κατάλογον αὐτὸ περιλαμβάνονται 422 ὀμάδες νεοφανῶν αἰρέσεων καὶ παραθρησκειῶν. Σήμερα ἐκτιμᾶται ὅτι οἱ ὀμάδες αὐτὲς ἔχουν ὑπερβῆ τὴν 600. Ἐδῶ θὰ καταγράψουμε μερικὰς μόνον ἀπὸ τὴν παραπάνω ὀμά-

δες, γιὰ νὰ δώσουμε ἐνδεικτικὰ μίαν εἰκόνα τῆς παρουσίας τους.

Ἄγγελιοφόροι τοῦ Φωτός. Ἀδελφότητα τοῦ Κρόνου. Ἀκαδημία Ἑσωτερικῶν Μελετῶν. Ἀμερικανικὴ Διεθνὴς Ἐταιρεία Ρέϊκι. Ἀρχαία Ροδοσταυρικὴ Ἀδελφότητα. Ἀστρολογία. Δίαυλος. Διεθνὲς Κέντρο Ἑσωτερικοῦ Χριστιανισμοῦ. Διεθνὴς Ἐταιρεία Διαλογισμοῦ. Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας. Ἐκκλησία τῆς Σατανιστικῆς Ἀπελευθέρωσης. Ἑλληνικὴ Ὁργάνωσις Γυναικῶν γιὰ τὴν Παγκόσμιον Εἰρήνην. Ἑλληνικὸς Φιλοσοφικὸς Σύνδεσμος (γκουροῦ Μαχαράτζι). Ἑλληνικὴ Ραελικὴ Ἐταιρεία. Ἐνεργιακὲς-Ἐναλλακτικὲς Θεραπείες. Ἐνωτικὴ Ἐκκλησία (τοῦ Μούν). Ἐπιτροπὴ Ρούμι Ἑλλάδος. Ἑρμητικὸν Τάγμα Χρυσῆς Αὐγῆς. Ἐταιρεία Ἀρχαιοελληνικῶν Μελετῶν «Διπτετές». Ἐταιρεία Ψυχικῶν Ἐρευνῶν (Α. Τανάγρα). Θεοσοφικὴ Ἐταιρεία. Ἰνστιτοῦτον Παραψυχολογίας Ἀθηνῶν (Γ. Βουλούκου). Ἰνστιτοῦτον Σπουδῶν Μαχαγιάναν (βουδιστές). Κέντρο «Νηρικὴ Ζωὴ». Κέντρο Ἐλευθέρων Φιλοσοφικῶν Ἐρευνῶν-Μελετῶν (ΚΕΦΕΜ). Μασονία—Τεκτονισμός. Ναὸς τοῦ Ἡλίου. Νέα Ἀκρόπολις. Νέα Ἐποχὴ. Ὀμιλος Πυθαγόρας Πλάτων. Οὐράνιον Τόξον. Παγκόσμιον Λευκὴ Ἀδελφότητα. Πανελληνικὴ Ἐταιρεία Προγεννητικῆς Ἀγωγῆς. Σοροπτιμίστριες. Σύμβουλοι Παραγωγικότητας (U-man Hellas). Τάγμα Ἁγίου Γεωργίου. Τάγμα Ἁγίου Ἰωάννου. Τάγμα τοῦ Ἁγίου Δισκοπότηρου. Τάγμα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Τάγμα τῶν Σούφι στὴ Δύση. Φιλοσοφικὸν καὶ Μυθολογικὸν Κέντρο Ἑλλάδος (Α. Ἀσημακόπουλου).

Ὅλες αὐτὲς οἱ αἰρετικὲς ἢ παραθρησκευτικὲς ἢ ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστην Ὀμάδες χρησιμοποιοῦν διάφορες ψυχοτεχνικὰς γιὰ νὰ ἀλλοιώσουν τὴν προσωπικότητα τῶν θυμάτων τους, ποὺ συνήθως εἶναι νεοὶ ἄνθρωποι, νὰ τὰ κάνουν πειθήνια ὄργανα τῶν ἀρχηγῶν

τους καὶ νὰ ἐπιτύχουν τοὺς ἀδιαφανεῖς συνήθως στόχους τους.

Ἡ κλασικὴ μέθοδος ποὺ συχνὰ χρησιμοποιοῦν εἶναι νὰ ντυθοῦν κάποιο προσωπεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως αὐτὸ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, τῆς προόδου, τῆς θεραπείας τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς φιλοσοφίας ἢ τῆς θεραπευτικῆς βοήθειας σὲ πάσχοντες συνανθρώπους τους.

Ἡ βασικὴ θεωρία τῶν παραπάνω Συστημάτων εἶναι καθαρὰ ἀνθρωποκεντρικὴ. Πιστεύουν ὅτι μέσα στὸν ἀνθρωποβρίσκεται κρυμμένο τὸ θεϊκὸ στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος μπορεῖ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ νὰ ἀξιοποιήσῃ μὲ διάφορες τεχνικὰς. Τὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ καυχᾶται ὅτι προσφέρει στοὺς ὀπαδοὺς του τὴν καλύτερην καὶ ἀποτελεσματικώτερην τεχνικὴν.

Οἱ ἀρνητικὲς συνέπειες τῆς δράσεως τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καὶ παραθρησκειῶν εἶναι ἀπερίγραπτες. Ἀρκεῖ ἐδῶ ἐνδεικτικὰ νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ ἐλάχιστες ἀπὸ αὐτὰς. Πρῶτα πρῶτα, ζώντας τὰ θύματα μέσα στὸν κλοιὸν ποὺ δημιουργοῦν οἱ προαναφερθεῖσαι ὀμάδες χάνουν τὴν κριτικὴν τους ἱκανότητα καὶ ἀδυνατοῦν νὰ κρίνουν ἀντικειμενικὰ τὴν ἐντολὴν ποὺ λαμβάνουν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἦθος τῆς ἡγεσίας των. Ζοῦν σὲ μίαν ἀπόλυτην ἐξαρτημένην σχέσιν μὲ τὴν πυραμίδα ἱεραρχίας τῆς Ὁργανώσεως. Ὑφίστανται σοβαρὰς ψυχολογικὰς βλάβας. Κυριεῦνται ἀπὸ ἔντονες συναισθηματικὰς ἐξάρσεις ἀντιπάθειας σὲ ὅσους ἀντιστέκονται στὴν ἀρχὴν καὶ στοὺς σκοποὺς τῆς Ὁργανώσεως. Ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ φυσικὸν τους περιβάλλον, ὅπως εἶναι τὸ οἰκογενειακόν, καὶ καλλιεργοῦνται μὲ φανατισμὸν καὶ μονομέρεια.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἀπαιτεῖται συντονισμένη προσπάθεια ὄλων τῶν ὑπευθύνων γιὰ τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπικινδύνων αὐτῶν φαινομένων καὶ τὴν προστασίαν τῶν παιδιῶν μας.

Ὁ Θεὸς δημιουργὸς

«Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων»

Τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Β'

γ) Γιατί ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον

Ἐνα πρῶτο ἐρώτημα ποῦ ἀναδύεται ἀπὸ τὴ θρησκευούσα συνείδησή μας εἶναι τὸ γιατί τάχα ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον. Ποιὰ ἀνάγκη Τὸν ὤθησε στὴν ἀπόφασή Του αὐτή; Γιατί, μιὰ καὶ δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μηδέν, θέλησε ὁ Θεὸς νὰ κτίσει τὴν πλάση; Τὰ ἐρωτήματα φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως περιέργα ἢ καὶ ἀνόητα. Τὶ μᾶς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς τὸ κίνητρο τοῦ Θεοῦ; Ὅμως σκεπτόμαστε ἀνθρώπινα. Κανεὶς μας δὲν ἀποφασίζει νὰ κάνει κάτι ἂν δὲν ἔχει στὸ μυαλό του ἓνα συγκεκριμένο σκοπὸ. Πῶς ὁ Θεὸς θὰ μπορούσε νὰ ἀποτελέσει ἐδῶ ἐξαίρεση; Τὴν ἀπάντηση στὸ περίεργο αὐτὸ ἐρώτημα τὴ βρίσκουμε θεωρώντας ἐμᾶς ποῦ εἴμαστε εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς κάνουμε κάτι γιὰ κάποιον ἄλλον ποῦ εἶναι καλὸ, γιατί τὸν ἀγαπάμε. Ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ κίνητρό μας. Μήπως καὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀγάπη ἔκανε τὸν κόσμον; Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Οὔτε ἀπὸ ἀνάγκη, οὔτε ἀπὸ σκοπιμότητα ἐνήργησε ὁ Θεός, ἀλλὰ ἀπὸ ἀγάπη. «Τὸ νὰ ἀγαπᾶς –γράφει ὁ π. Κάλλιτος Γουέαρ– σημαίνει νὰ μοιράζεσαι, ὅπως τόσο καθαρὰ μᾶς ἔχει δεῖξει τὸ Τριαδικὸ δόγμα: ὁ Θεὸς δὲν εἶναι μόνο ἓνας μέσα σὲ τρεῖς, ἐπειδὴ εἶναι μιὰ κοινωνία προσώπων, ποῦ μετέχουν μὲ ἀγάπη τὸ ἓνα στὸ ἄλλο. Ὁ κύκλος τῆς θεικῆς ἀγάπης ὅμως δὲν ἔχει παραμείνει κλειστός. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι, στὴν κυριολεκτικὴ σημασία τῆς λέξης «ἐκστατικὴ»– μιὰ ἀγάπη ποῦ κάνει τὸ Θεὸ νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ δημιουργεῖ πράγματα διαφορετικὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο.

Ἀπὸ ἐκούσια ἐκλογή ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν κόσμον μὲ «ἐκστατικὴ» ἀγάπη, ἔτσι ὥστε νὰ ὑφίστανται ἐκτὸς ἀπ' τὸν ἴδιο ἄλλες ὑπάρξεις γιὰ νὰ μετέχουν στὴ ζωὴ καὶ στὴν ἀγάπη ποῦ εἶναι δικιά του» (Καλλίστου Γουέαρ: Ὁ ὀρθόδοξος δρόμος, σ. 52).

δ) Ἀναπόδεικτες κοσμολογικὲς θεωρίες

Μερικοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ κόσμος ἐγίνε τυχαία καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ Θεό. Ἡ ὑπόθεση αὐτὴ δὲν βρίσκει ἐπιστημονικὸ ἔρεισμα. Τίποτε στὸν κόσμον αὐτὸ δὲν ἐγίνε ἀπὸ μόνο του, τυχαία. Ὅπως βλέποντας τὸ καράβι σκέπτεσαι τὸν ναπηγὸ, καὶ θεωρώντας τὸ κτίριο ἀνάγεσαι στὸν κτίστη, καὶ θαυμάζοντας ἓνα ρολόγι ἐπαινεῖς τὸν κατασκευαστὴ του, ἔτσι καὶ βλέποντας τὸν κόσμον ὁ νοῦς σου πηγαίνει στὸ δημιουργό του. Οὔτε τὰ ἄψυχα, οὔτε πολὺ περισσότερο τὰ ἔμψυχα καὶ ἔμβια ὄντα ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι μποροῦν νὰ γίνουν ἀπὸ μόνο τους, τυχαία. Τὸ «Omne vivum ex vivo» τοῦ Παστέρ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ ἀκλόνητο ἐπιστημονικὸ πόρισμα. Ἄν οὔτε μιὰ καρφίτσα δὲν κατασκευάζεται μό-

νη τῆς, πῶς θὰ παραδεχθούμε τὴν αὐτόματη γένεση τοῦ κόσμου ἢ τῆς ζωῆς; Δὲν εἶναι παράλογη μιὰ τέτοια ὑπόθεση;

Ἄλλοι ὑποστηρίζουν τὴν ἐξέλιξη. Ἡ γνωστὴ θεωρία τοῦ Δαρβίνου δὲν λύνει τὸ πρόβλημα. Ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ δὲν περιορίζεται στὴν ποιότητα, ἐγγίζει καὶ τὸ εἶδος. Τέτοια ἐξέλιξη δὲν ἔχει ἐπιστημονικὰ ἀποδειχθεῖ. Ἡ μετατροπὴ δηλ. ἀπὸ εἶδος σὲ εἶδος. Εἶναι κάτι ποῦ κανεὶς σοβαρὸς ἐπιστήμονας σήμερα δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδείξει. Στὴν περίπτωση τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ ἐπιστημονικὰ νὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι ὁ πίθηκος ἦταν πρόγονος τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἐνδιάμεσος κρίκος ἀνάμεσα στὸν πίθηκο καὶ στὸν ἄνθρωπο δὲν ἔχει βρεθεῖ. Σήμερα ἡ θεωρία τοῦ Δαρβίνου ἔχει δεχθεῖ τόσα ἐπιστημονικὰ πλήγματα ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ στὰ πόδια τῆς. Καὶ ὁ νεοδαρβινισμὸς εἶναι καὶ αὐτὸς ἀνεπαρκής.

ε) Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ αἰτία τῆς δημιουργίας

Ὁ Θεός, κατὰ τὴ θεία ἀποκάλυψη, εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ὕλη δὲν εἶναι αἰώνια, ὅπως ὑποστήριζαν οἱ Μανιχαῖοι καὶ ὁ Μαρκίων, καὶ ὅτι δὲν ἔχει αὐθυπαρξία. Ἡ αἰτία τῆς ὑπάρξεώς τῆς δὲν εἶναι μέσα τῆς ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς. Τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὰ κτιστὰ ὅλα σημαίνει ἀκριβῶς τοῦτο, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἡ αἰτία τους καὶ ὅτι τὰ ἐδημιούργησε γιὰ ἓνα συγκεκριμένο σκοπὸ. Ὁ κόσμος εἶναι προῖον τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐγίνε μόνος του, ἔχει ἀρχὴ καὶ ἐπομένως καὶ τέλος καὶ ἔχει σχετικὴ αὐτοτέλεια.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

“Ἐκ Βαθέων” (Ψαλμ. 129,1)

“Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου γεννηθήτω τὰ ὄτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου”.

Ἐκ βάθη τῆς ψυχῆς μου ἔκραξα πρὸς ἐσένα, Κύριε. Κύριε, ἄκουσε καὶ κάμε δεκτὴ τὴν αἴτησή μου. Ἄνοιξε τὰ αὐτιά σου καὶ δώσε προσοχὴ στὰ λόγια τῆς δεήσεώς μου.

Ἐκεῖνο ποὺ χαρακτηρίζει τὸν ψαλμωδὸ, προφητάνακτα Δαυίδ, στὴ σχέση του μὲ τὸ Θεὸ εἶναι ἡ βαθιὰ πίστη, ἡ ἀφοσίωση καὶ ὑπακοὴ στὸ θέλημα Του. Τὸ γεγονός αὐτὸ τοῦ δίνει ἀπόλυτη σιγουριά, σὲ τρόπο ὥστε, ὅταν ἀντιμετωπίζει διάφορα προβλήματα καὶ ἀντιξοότητες στὸ βίο του, νὰ καταφεύγει στὸν Πανάγαθο Θεὸ καὶ μὲ εὐλικρινὰ αἰσθήματα ἀγάπης, ποὺ προέρχονται μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του, νὰ ζητεῖ τὴ βοήθεια καὶ τὴν προστασία Του.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀγαθότητα, ἡ φιλανθρωπία, ἡ πανσοφία καὶ ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴ του μὲ συναισθήματα δέους καὶ θαυμασμοῦ στὸ πρόσωπό Του, ὥστε νὰ ὑμνεῖ καὶ νὰ δο-

ξολογεῖ ἀκατάπαυστα τὸ ἔνδοξο καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Του.

Ἡ βιβλική, λοιπὸν, ῥήση “**ἐκ βαθέων**”, ποὺ συχνὰ χρησιμοποιοῦμε, σημαίνει: ἔκφραση συναισθημάτων ἀγάπης, εὐχαριστίας, εὐγνωμοσύνης, φιλίας, κ.λ.π., ποὺ προέρχονται μέσα ἀπὸ τὰ τρισβάθα τῆς ψυχῆς μας.

ΑΠΟ ΤΟ

ΣΥΝΑΞΑΡΙ

Ἡ ἁγία Ἀναστασία

Τὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου γιὰ τὶς γυναῖκες, ποὺ διακονοῦν σὲ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας βρίσκουν ἐφαρμογὴ στὸ βίο τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας. «Εἰ ἐξενδοχῆσεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρηκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε», λέει ὁ Ἀπόστολος, ὀρίζοντας τὶς προϋποθέσεις, ποὺ ἐξασφαλίζουν θέση στὶς χῆρες χριστιανῆς στὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἁγία Ἀναστασία, καὶ πρὶν νὰ χηρέψει κι' ὅταν χήρεψε,

τέτοιο ἔργο εἶχε τάξει στὴ ζωὴ της· νὰ περιποιεῖται κρυφὰ τοὺς Μάρτυρας στὴ φυλακὴ καὶ νὰ ἐνταφιάζει τὰ ἱερά τους λείψανα, μετὰ τὸ μαρτύριό τους. Γι' αὐτὲς τὶς ὑπηρεσίες της ἀξιόθηκε ὄχι μόνον στὴν τάξη τῶν χηρῶν νὰ καταλεχθεῖ, μὰ καὶ στὴ χορεία τῶν ἁγίων Μαρτύρων νὰ συγκαταριθμηθεῖ. «Ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω» εἶπεν ὁ Κύριος. Στὴν ἐκουσιότητα τοῦ μαρτυρίου, δὲν φθάνει κανεὶς χωρὶς ἄσκηση καὶ προετοιμασία.

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1.....

Τὶ λυπηρὸν ὁμως τὴν ἴδια στιγμή, ποὺ ὁ ἄρχοντας τῆς εἰρήνης Ἰησοῦς Χριστὸς, γίνεται ἄνθρωπος γιὰ νὰ σώσει καὶ θεώσει τὸν ἄνθρωπο, ὁ ἄνθρωπος νὰ στρέφεται ἐναντίον τοῦ συναθρώπου του! Τὶ λυπηρὸν οἱ «πολιτισμένοι» νὰ διακηρύσσουν τὰ οικονομικοὺς μεγέθη καὶ ἐπιτεύγματα τους ἐνὼ πείνα, ἀρρώστειες καὶ δυστυχίες ἀφάνιζον ἑκατομμύρια συναθρώπων, σὲ ἄλλες ἡπείρους! Καὶ τό αἷμα νὰ ρεεῖ ποταμηδὸν ἐκ τῶν πολέμων!

Ἐάν ὄντως θέλουμε καὶ ἐπιθυμοῦμε τὴν εἰρήνη, μᾶς συγκινεῖ καὶ μᾶς συνέχει ἡ ἀγάπη, ἐάν πασχίζουμε γιὰ τὴν φιλαδελφία καὶ τὸ ἀντάμωμα τῶν φυλῶν καὶ τῶν λαῶν τῆς γῆς ἅς σπεύσουμε ὅλοι μὲ καθαρὴ καρδιά νὰ προϋπαντήσουμε μυστικῶς τὸν τεχθέντα Βασιλέα, μιμούμενοι τὴν καθαρότητα τῶν ποιμένων καὶ τὴν φιλόθεο σπουδὴ τῶν Μάγων, ἀντιπροσφέροντες στὸν ἐνανθρωπήσαντα Λόγον ἀντὶ χρυσοῦ ἔργα ἀγάπης καὶ ἀρετῆς ἀποσιλβοντα τὴν ἐνυπάρχουσα πίστη μας, ἀντὶ λιβάνου τίς διάπυρες προσευχῆς μας καὶ ἀντὶ σμύρνας τὸν καθημερινὸ μας ἀγώνα γιὰ τὴ νέκρωση τοῦ ἐπιμελῶς κρυμμένου σὲ ὅλους μας «παλαιοῦ ἀνθρώπου» τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς κακίας.

Παιδιὰ μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ πολυπόθητα,

Καὶ σήμερα ὁ Χριστὸς γεννᾶται στὶς ψυχῆς ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀντιστέκονται στὸ ρεῦμα τῆς παρακμῆς καὶ τῆς κάθε λογῆς εὐτέλειας ποὺ μᾶς πλημμυρίζει καθημερινῶς, ποὺ συνεχίζουν νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ὁμορφιά καὶ τὴν μοναδικότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ποὺ τολμοῦν νὰ ὀραματίζονται καὶ νὰ ἐργάζονται γὰ ἓνα κόσμον πνευματικὰ ἀναγεννημένο, χαριτωμένο, γεμᾶτο φῶς, ἀγάπη, εἰρήνη καὶ χαρὰ. Αὐτὰ τὰ πολύτιμα καὶ μοναδικὰ δωρήματα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εὐχομαι πατρικῶς νὰ χαρακτηρίζουν καὶ νὰ νοηματοδοτοῦν τὴν ζωὴν σας.

Ἡ δὲ χάρις καὶ τό πλοῦσιον ἔλεος τοῦ δι' ἡμᾶς τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Μετὰ θερμῶν εὐχῶν, τιμῆς καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ τεχθέντι
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ
ΠΑΥΛΟΣ

ΕΝΑΤΕΝΙΣΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α. ΕΝΑΤΕΝΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Β'

2) Τὰ δῶρα τῆς σταυρικῆς θυσίας

Ποιῆς εἶναι οἱ δωρεές καὶ οἱ εὐλογίες ἀπὸ τῆ σταυρικῆς θυσίας;

Συνοπτικὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι τὰ δῶρα τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος εἶναι τρία:

α) Ἡ κατάργηση τῆς ἁμαρτίας. Μὲ τὸ πανάγιο αἷμα Του ὁ Χριστὸς ἔδωσε λύτρο γιὰ νὰ ἐξαλείψῃ (σχίσῃ) τὸ συμβόλαιο τῶν ἁμαρτιῶν μας ποὺ συντάχθηκε στὸν Παράδεισο ἀλλὰ δὲν τηρήθηκε, μᾶλλον καὶ ἐμπλουτίσθηκε στὸ διάβα τῶν αἰώνων μὲ ὅλες τὶς μορφές τῶν ἁμαρτιῶν.

β) Κατήργησε τὴν μέχρι τότε ἀήττητη ἐξουσία καὶ κυριαρχία τοῦ διαβόλου ἐπάνω στὸ ἀνθρώπινο γένος. Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης τὸ διευκρινίζει ὡς ἐξῆς: «*Πρὸ μὲν γὰρ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ ἡ ἁμαρτία κατετυράννει καὶ κατεκυριεύει τοὺς ἀνθρώπους, περιπατοῦσα φανερά, ὡς ἄν ἓνας τύραννος σκληρότατος καὶ ὑποτάσσουσα ὅλους εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς μὲ τὰ διάφορα πάθη. Μετὰ δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἐνίκηθη ἡ δύναμις καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ τυραννία τῆς, καὶ πλέον δὲν πολεμεῖ φανερά, ἀλλὰ κρυφίως διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἐπιθυμίας, διὰ τῆς ἡδονικῆς συγκα-*

ταθέσεως, καὶ διὰ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν. Καὶ παρομοιάζει ὡς ἄν ἓνας ληστής, ὅπου κάθεται κρυ-

ἱερομ. Γρηγορίου Γρηγοριάτη

φίως μέσα εἰς τὸν λόγγον καὶ κτυπᾷ κρυφίως τοὺς ἀνθρώπους ὅπου περνοῦν ἐκεῖθεν, καθὼς λέγουν οἱ θεῖοι Πατέρες»¹.

γ) Ἔλυσε (γκρέμισε) τὸ μεσότοιχο τοῦ φραγμοῦ καὶ μᾶς εἰρηνεύσε μὲ τὸν Πατέρα Του. Δηλαδή μᾶς δώρησε τὴν υἰοθεσία καὶ, ἐνῶ μέχρι τότε ἤμασταν τέκνα ὀργῆς, μὲ τὴ σταυρικὴ θυσία τοῦ Υἱοῦ Του γίναμε τέκνα Θεοῦ.

Ὅμως τὰ δῶρα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ γίνουν κτῆμα ὄλων τῶν ἀνθρώπων. Πῶς θὰ γινόταν αὐτό; Μόνο μέσα στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Σ' αὐτὴν φυλάσσονται καὶ μοιράζονται στοὺς πιστοὺς. Νὰ λοιπὸν μιὰ ἐπὶ πλέον εὐλογία ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν Σταυρικὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ. Τέλος ἐπιγραμματικὰ διατυπώνουμε καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶναι: Ἡ ὑπερνίκηση τοῦ φόβου τοῦ θανάτου, ἡ θεογνωσία καὶ ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρεία. Διὰ μέσου τῶν αἰώνων βλέπουμε πλῆθος ἀνθρώπων κάθε ἡλικίας, φύλου καὶ γένους νὰ ἀγωνίζο-

νται κατὰ τῶν παθῶν καί, ἂν τὸ ἀπαιτεῖ ἡ περίστασις, νὰ χύνουν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Χριστοῦ τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος. Αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμη τῆς Σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ.

Δόξα σοι Χριστέ! Ἐνῶ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἤμασταν ἀνήμποροι, ἀδύνατοι, φοβισμένοι μπροστὰ στὸ μυστήριον τοῦ θανάτου, τώρα χάρι στὴ δικὴ Σου θυσία παίρνουμε δύναμη ἀπὸ τὸν Σταυρὸ Σου καὶ νικοῦμε τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο. Αὐτὴ εἶναι ἡ καύχησις τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου καὶ ὄλων τῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας: «*ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*»² καὶ «*ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλλῆσι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλῆσι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν*»³.

Δικαίως κάποιος ἀπὸ τοὺς θεοφόρους Πατέρες μας, ὅταν τὸν εἰρωνεύθηκαν οἱ ἄπιστοι μὲ τὸ ἐρώτημα: «πιστεύεις στὸν ἐσταυρωμένο;», ἐκείνος ἀπάντησε: «Ναί, πιστεύω σ' Αὐτὸν ποὺ σταύρωσε τὴν ἁμαρτία».

Β. ΕΝΑΤΕΝΙΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἡ ἔννοια τοῦ Σταυροῦ

Σταυρὸς εἶναι ἡ κατάργηση τῆς ἁμαρτίας. Κατάργηση τῆς ἁμαρτίας σημαίνει ἀποκατάσταση τοῦ ἀνθρώπου στὴν πρώτη δόξα τοῦ

Παραδείσου. Ἄρα ἓνα καὶ μοναδικὸ εἶναι τὸ πρόβλημα κάθε ἀνθρώπου: τὸ πῶς νὰ νικήσῃ τὴν ἁμαρτία, ἡ ὁποία στέκεται ἐμπόδιο στὴν σωτηρία του. Ἀφοῦ

ὅμως ὁ Χριστὸς κατάφερε αὐτὴ τὴ νίκη, δὲν μᾶς μένει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε. Γιατὶ ὅπως λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος: «*εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλή-*

1. Ἄγ. Νικόδημου τοῦ Ἀγιορείτου, Ἐρμηνεῖα εἰς τὴν Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολήν, Ὑπόσημ. 156, σελ. 152, ἔκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσ/νίκη 1989.

2. Γαλ. Στ', 14.

3. Α' Κορ., 23-24.

θητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ»⁴. Ἐπίσης, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς: «Τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ Χριστοῦ Σταυρός, ἡ τῆς ἀμαρτίας κατάργησις»⁵. Καὶ ὅπως ἐρμηνεύει ὁ Γέροντάς μου Ἀρχιμανδρίτης Γεώργιος:

«Ὅπως δὲν νοεῖται ἀληθινὸς Χριστὸς χωρὶς Σταυρό, ἔτσι δὲν νοεῖται ἀληθινὸς Χριστιανὸς χωρὶς Σταυρό, δηλ. χωρὶς συμμετοχὴ στὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρας μᾶς λέγει «Ὅποιος δὲν σηκώνει τὸν σταυρὸ του καὶ δὲν ἀκολουθεῖ, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μαθητῆς μου» (Λουκ. 14', 27)⁶.

Γιὰ ὅσους λοιπὸν θέλουν τὴν σωτηρία τους, ἢ ἐν Χριστῷ ζωὴ εἶναι μονόδρομος, εἶναι σταυρωμένη ζωὴ. Τὸ νὰ ἀκολουθοῦμε τὸν Χριστό, σημαίνει νὰ ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγελίό Του καὶ νὰ προκόβουμε στὶς ἀρετὲς καὶ στὴν εὐσέβεια καί, ἂν χρειαστεῖ, νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι καὶ αὐτὸν τὸν ἑαυτό μας νὰ ἀπαρνηθοῦμε γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε τῆς αἰωνίου Βασιλείας Του.

4. Α' Πέτρ. 8, 21.

5. Ε.Π.Ε. Γρηγορίου Παλαμᾶ ἔργα. Τόμ. 9, Ὁμιλία ΙΑ', Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν, σελ. 284.

6. Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ σημασία του στὴν ζωὴ μας, ἔκδ. Ἱ.Μ. Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγ. Ὁρους 1998, σελ.19.

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΙΜΩΝΑΡΙΟ

Κάποτε ποὺ ἐπισκέφθηκα τὴν ἁγία πόλη, ἔρχεται κάποιος φιλόχριστος καὶ μοῦ λέει:

— Ἐπειδὴ ἔχομε μιὰ μικρο-παρεξήγηση μεταξὺ μας, ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου καὶ δὲν θέλει νὰ συμφιλιωθοῦμε, γι' αὐτὸ ἔλα καὶ μίλησέ του.

Ἐγὼ μὲ χαρὰ δέχθηκα τὸ λόγο του καὶ καλώνοντας τὸν ἀδελφό του τοῦ εἶπα τὰ σχετικά μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εἰρήνη. Μοῦ φάνηκε πὼς πείσθηκε. Ὑστερα ὁμως μοῦ λέει:

— Δὲν μπορῶ νὰ συμφιλιωθῶ μαζί του, γιατί ὀρκίσθηκα στὸ σταυρό.

Ἐγὼ χαμογελώντας τοῦ εἶπα:

— Ὁ ὄρκος σου ἔχει τέτοια δύναμη· μὰ τὸν τίμιον σταυρὸ σου, Χριστέ, νὰ μὴ φυλάξω τὶς ἐντολές σου, ἀλλὰ νὰ κάνω τὸ θέλημα τοῦ ἐχθροῦ σου, τοῦ διαβόλου;

Πραγματικὰ δὲν πρέπει μόνο νὰ σταματήσουμε τὸ κακὸς ὀρισμένο ἀπὸ μᾶς, ἀλλὰ καὶ κυρίως νὰ μετανοοῦμε καὶ νὰ θλιβόμαστε γιὰ τὰ κακὰ ποὺ ὀρίζουμε ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας, ὅπως ἀκριβῶς λέγει ὁ θεοφόρος Βασίλειος. Γιατὶ καὶ ὁ Ἡρώδης ἂν μετανοοῦσε καὶ δὲν ἔμενε σταθερὸς στὸν ὄρκο του, δὲν θὰ ἔκανε τὸ μεγάλο ἐκεῖνο ἀμάρτημα νὰ ἀποκεφαλίσαι τὸν πρόδρομο τοῦ Χριστοῦ.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΟΡΟΙ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ

Ἐρώτησις Ε'

Ἐὰν κάποιος προφθάσει καὶ ἀποφασίσει νὰ πράξει κάτι ποὺ δυσαρεστεῖ τὸν Θεόν, τί εἶναι προτιμότερο, νὰ ματαιώσῃ τὴν κακὴ του ἀπόφαση ἢ, φοβούμενος τὸ ψεῦδος, νὰ ολοκληρώσῃ τὴν ἀμαρτία;

Ἀπόκρισις

Ὁ ἀπόστολος λέγει· «δὲν εἴμαστε ἀπὸ μόνοι μας ἱκανοὶ νὰ θεωρήσουμε ὅτι κάτι προέρχεται ἀπὸ μᾶς τοὺς ἴδιους», καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὁμολογεῖ· «δὲν μπορῶ ἀπὸ μόνος μου νὰ κάνω τίποτε» καί· «τοὺς λόγους ποὺ σᾶς λέω ἐγὼ δὲν τοὺς λέω ἀπὸ μόνος μου» καί· «κατέβηκα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ κάνω ὅχι τὸ θέλημα τὸ δικό μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα μου ποὺ μὲ ἔστειλε». Σύμφωνα μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ

ἄνθρωπος αὐτὸς ὀφείλει νὰ μετανοήσῃ· πρῶτα-πρῶτα, γιατί τολμᾷ νὰ ἀποφασίζει μόνος του ὅ,τι θέλει, -κι' ὅπως εἶναι γνωστὸ, οὔτε κι' αὐτὰ ἀκόμη τὰ καλὰ ἔργα δὲν πρέπει νὰ τὰ πράττει αὐθαίρετα-, κι' ἔπειτα ἀκόμα περισσότερο ὀφείλει νὰ μετανοήσῃ γιατί δὲν φοβήθηκε νὰ ἀποφασίσει κάτι ποὺ δυσαρεστεῖ τὸ Θεό. Καὶ τὸ ὅτι πρέπει νὰ ματαιώσῃ τὴν ἀπόφαση ποὺ πῆρε, παρὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, ἀποδεικνύεται σαφῶς ἀπὸ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ποὺ ἐνῶ ἀποφάσισε τὸ «οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα», ὅταν ἄκουσε τὸν Κύριον νὰ δηλώνει· «ἐὰν μὴ νίψῃς, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ», ἀμέσως μετανόησε καὶ εἶπε· «Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν».

Β' Κορ. 3, 5.

Ἰω. 5, 19.

Ἰω. 14, 10.

Ἰω. 6, 38.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ 2005

Ἡ Πρωτοχρονιά εἶναι ἀσφαλῶς σημαντικός σταθμός στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, εἴτε ἐπειδὴ ὑπάρχει σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τό αἶτημα τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως καί τῆς νίκης τοῦ χρόνου, τῆς ματαιότητος καί τῆς φθορᾶς εἴτε ἐπειδὴ ὑπάρχει σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τό αἶτημα τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως καί τῆς νίκης τοῦ χρόνου, τῆς ματαιότητος καί τῆς φθορᾶς εἴτε ἐπειδὴ στηρίζεται ἡ ἐλπίδα τους γιά τήν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς ζωῆς τους, γιά τοὺς ὁποίους πᾶς ἄνθρωπος ἀγωνίζεται καί προσπαθεῖ.

Πρός
Τόν Εὐαγγῆ Κλῆρο καί
Τόν Φιλόχριστο Πιστό Λαό καί
ἅπαν τό πλήρωμα τῆς καθ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀδελφοί μου καί Παιδιά μου, Χρόνια Πολλά.

Ἡ Πρωτοχρονιά εἶναι ἀσφαλῶς σημαντικός σταθμός στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, εἴτε ἐπειδὴ ὑπάρχει σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τό αἶτημα τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως καί τῆς νίκης τοῦ χρόνου, τῆς ματαιότητος καί τῆς φθορᾶς εἴτε ἐπειδὴ στηρίζεται ἡ ἐλπίδα τους γιά τήν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς ζωῆς τους, γιά τοὺς ὁποίους πᾶς ἄνθρωπος ἀγωνίζεται καί προσπαθεῖ. Γιά ἄλλους ἀκόμη ἡ Πρωτοχρονιά ἀποτελεῖ εὐκαιρία νά σχολιάσουν τά γεγονότα καί τίς καταστάσεις τῆς συγχρόνου πραγματικότητας. Γιά τόν Χριστιανό, τόν πιστό ἄνθρωπο, ἡ Πρωτοχρονιά ἀποτελεῖ μία ἀρίστη εὐκαιρία αὐτοκριτικῆς. Κατά τόν προτρεπτικόν λόγον τοῦ Κυρίου μας «εἴσελθε εἰς τό ταμεῖόν σου» (Ματθ. 6,6)

Παρά τόν περισπασμόν, τόν διασκορπισμόν τῆς προσοχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀπό τοὺς θορύβους τῆς ζωῆς, τοὺς προερχόμενους ἐκ τῶν ἐγγύς καί τῶν μακρὰν συμβαινόντων, τήν λάμπουσα ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου, τήν ἐφήμερη χαρά καί φθαρτή ἡδονή, ὁ πιστός, ὁ γνήσιος μαθητής τοῦ Κυρίου, καλεῖται νά ἐπιστρέψει πρὸς ἑαυτόν κατά τόν λόγον τοῦ Κυρίου, «ἐπανάγαγε εἰς βάθος» (Λουκά 5, 4). Νά συναγάγη, νά συγκεντρώσῃ τίς δυνάμεις του, νά ἐπιστρέψῃ στό βάθος τῆς ὑπάρξεώς του, καί «ἐνώπιος ἐνωπίω» (Ἐξόδου 33, 11) νά διαλεχθῇ μόνος του μέ τόν ἑαυτό του, γιά

νά ἐλέγξῃ τήν πορεία τῆς ζωῆς του. Ἔχουμε ὅλοι μας ἀνάγκη αὐτήν τήν αὐτοκριτική καί ἀνάλυσι τῆς ζωῆς μας.

Στήν διαδικασία τῆς αὐτοκριτικῆς μας πρῶτον ἐξετάζουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ἐν σχέσει πρὸς τόν Ἐπουράνιο Θεό καί Πατέρα μας. Κατόπιν πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς πλησίον μας. Πολλοί ἀπατῶνται καί νομίζουν, ὅτι ὁ πλησίον εὐρίσκεται μακρὰν καί δέν σκέπτονται, ὅτι ὁ πλησίον εἶναι τά μέλη τῆς οἰκογένειάς τους, οἱ συνάδελφοι στήν ἐργασία, οἱ συνεργάτες, οἱ οἰκεῖοι καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμη καί οἱ ἐχθροί. Καί σέ τρίτο στάδιο ἡ αὐτοκριτική ἀναφέρεται στή μελέτη τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἡμῶν αὐτῶν. Ἡ διαδικασία αὐτή τοῦ ἐλέγχου γίνεται ὑπό τό φῶς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ. Ἀπό τήν διαδικασία αὐτή θά προκύψουν ὠφέλιμα συμπεράσματα γιά τήν πορεία καί τήν ζωή μας. Ἀπ' αὐτή θά ἀντλήσουμε δύναμη γιά νά συνεχίσουμε τόν ἀγώνα μας καί ἔμπνευση γιά νά ὀραματισθοῦμε καί νά προσπαθήσουμε ἀκόμη περισσότερο καί ἐντονότερα γιά νά ἐπιτύχουμε.

Ἀδελφοί μου καί παιδιά μου,

Μέ τίς πρωτοχρονιάτικες αὐτές σκέψεις, σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιες πατρικές εὐχές, γιά νά ἐορτάσετε μία χριστιανική καί πνευματική Πρωτοχρονιά.

Εὐλογημένο ἀπό τοῦ Κυρίου Πατοκράτορος τό Νέο Ἔτος 2005

Μέ πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης Παῦλος

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ τί;

Ἄρχιμ. Γεωργίου Χρυσοστόμου
Διδάκτορος Φιλολογίας Α.Π.Θ.

Χριστούγεννα! Πρωτοχρονιά! Θεοφάνεια!

Τὶ καὶ ἐὰν πέρασαν οἱ γιορτές; Ὁ Χριστὸς ἐξακολουθεῖ νὰ γεννιέται καθημερινὰ μέσα μας; Νὰ ἐμφανίζεται στὴ ζωὴ μας;

Ὅλοι μας ἀντιλαμβάνομαστε τὴν ἀξία τῶν ἐορτῶν. Ἀκόμη κι' ἐκεῖνοι ποὺ δὲν γνωρίζουν σὲ βάθος τὴ θεολογικὴ σημασίαν τους. Καὶ γι' αὐτὸ ὁ καθένας, μὲ τὸν τρόπο του, προβαίνει σὲ κάποιου εἴδους προετοιμασία. Ἄλλωστε, πρὶν ὅλες τὶς μεγάλες ἐορτές, ὑπάρχει μιὰ μικρὴ ἢ μεγαλύτερη περίοδος προετοιμασίας. Προσοχή, ὅμως! Ὑπάρχει κίνδυνος ἢ προετοιμασία αὐτὴ νὰ περιορισθεῖ μόνο σὲ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα. Ἡ μάλλον μιὰ κοσμικὴ ἀντίληψη νὰ ἐξωβελίσει τὸν οὐσιαστικὸ χαρακτήρα τῆς ἐορτῆς.

Τὶ ὀφελεῖ, ἄραγε, νὰ στολιζόμεθα τὰ σπίτια καὶ τοὺς δημόσιους χώρους καὶ νὰ μὴν εὐτρεπίζουμε τὶς καρδιές μας;

Τὶ ὀφελεῖ, ἄραγε, νὰ κάνουμε τὴ γενικὴ καθαριότητα, ποὺ συνηθίζεται νὰ γίνεται αὐτὲς τὶς ἡμέρες, καὶ νὰ μὴν καθαρίζουμε ἀπὸ πάθη καὶ ἁμαρτίες τὸν ἐσωτερικὸν μας κόσμον;

Τὶ ὀφελεῖ, ἄραγε, νὰ φωταγωγοῦμε δρόμους, πλατεῖες ἢ βιτρίνες καταστημάτων καὶ νὰ μὴν λαμπρύνουμε τὶς ψυχές μας μὲ τὸ θεῖον φῶς τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, Χριστοῦ;

Τὶ προτείνει ἡ Ἐκκλησία παράλληλα μὲ ὅλα αὐτά;

Τὴν ἐσωτερικὴν καθαρότητα, ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἐξομολόγησιν καὶ τὴν νηστεία. Ἡ προέκτασις τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα, ποὺ ἀρχίζει πρὶν τὰ Χριστούγεννα καὶ συνεχίζεται καὶ μετὰ ἀπὸ

αὐτά, συντελεῖ καὶ στὴ συνεχῆ βίωσιν αὐτῆς καθαυτῆς τῆς ἐορτῆς. Γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς, τὰ Χριστούγεννα δὲν τελειώνουν μὲ τὸ τέλος τῶν διακοπῶν. Ὁ Χριστὸς δὲν περιμένει τὰ Χριστούγεννα γιὰ νὰ ἐγκατασταθεῖ στὶς καρδιές μας. Γεννιέται καθημερινὰ μέσα μας, ὅταν ἐμεῖς δημιουργήσουμε τὶς κατάλληλες προϋποθέσεις.

Ἐνα ἄλλο μέσο προετοιμασίας ποὺ μᾶς προτείνει ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ προσευχὴ καὶ ἰδιαίτερα οἱ εἰδικὲς ἱερὲς ἀκολουθίες, ποὺ τελοῦνται κατὰ διάρκειαν τῆς Σαρακοστῆς στοὺς Ναοὺς μας.

Καί, τέλος, ἕνα τρίτον σημαντικό στοιχεῖον τῆς προετοιμασίας μας εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη. Ἡ φιλανθρωπία, ὅμως, δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται πρὶν τὰ Χριστούγεννα. Οἱ ἀνάγκες τῶν ἐνδεῶν ἀνθρώπων δὲν τελειώνουν μὲ τὸ τέλος τῶν ἐορταστικῶν διακοπῶν· συνεχίζονται καὶ μετὰ τὶς ἐορτές.

Ἐὰν λείπει ἡ χριστιανικὴ πνευματικότητα, τότε οἱ γιορτές εἶναι κενὲς περιεχομένου. Μοιάζουν μὲ ἕνα ὠραῖον κουτί, περιτυλιγμένο μὲ πολυτελὲς περιτύλιγμα, ποὺ ὅμως εἶναι ἄδειον. Φανταστεῖτε τὴν ἀπογοήτευσιν ἑνὸς παιδιοῦ, ποὺ ἀνοίγει μὲ βιασύνη καὶ ἀνυπομονησία ἕνα κουτί ἀλλὰ δὲν βρίσκει μέσα τὸ ἀναμενόμενο περιεχόμενο, τὸ δῶρον του. Ἐτσι, ἐξηγεῖται γιὰ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐορτῶν στὸν ἐσωτερικὸν κόσμον πολλῶν ἀνθρώπων παραμένει ἕνα πικρὸ συναίσθημα, ἕνα συναίσθημα λύπης, θλίψεως καὶ ἀπογοήτευσιν. Ἀντὶ γιὰ καινοὶ (ἀνακαινισμένοι καὶ ἀνανεωμένοι), νοιώθουμε

κενοὶ (κούφιοι καὶ ἄδαιοι).

Εἶναι πολλοὶ στὶς ἡμέρας μας ἐκεῖνοι ποὺ ἀπομονώνουν τὴ θρησκευτικότητα ἀπὸ τὸν ἐορτασμὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐορτῶν. Ἐτσι, εὐχαρίστως περιμένουν τὶς διακοπές, ὄχι γιὰ νὰ πᾶνε στὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ γιορτάσουν μὲ κατάνυξιν καὶ εὐλάβειαν τὰ θρησκευτικὰ γεγονότα, ἀλλὰ γιὰ νὰ πᾶνε διακοπές σὲ ἐξωτικὰ μέρη, χωρὶς κἄν νὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ ὅτι τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων δὲν θὰ βροῦν ἔστω καὶ ἕνα Ὁρθόδοξον ναὸν νὰ ἀνάψουν ἕνα κεράκι. Εἶναι ἕνα φροῦτο, καὶ αὐτό, ξενόφερτον. Παρατηρεῖται μάλιστα τὸ παράδοξον φαινόμενον νὰ γιορτάζονται τὰ Χριστούγεννα καὶ σὲ χώρες ποὺ οἱ κάτοικοι εἶναι μουσουλμάνοι ἢ βουδιστές! Ἐκεῖ, βέβαια, Χριστούγεννα σημαίνει τουρισμὸς καὶ χρεῖμα.

Ἀντίθετα, ὅταν ὁ κάθε χριστιανὸς γιορτάσῃ τὰ Χριστούγεννα καὶ γενικότερα τὶς ἐορτές μὲ τὶς παραπάνω προϋποθέσεις, τότε ἡ ἐξωτερικὴ ἐορταστικὴ ἀτμόσφαιρα μετατρέπεται σὲ πνευματικὸν βίωμα. Γίνεται ἕνα βίωμα ποὺ δὲν ἀλλοιώνεται ὅταν περάσουν οἱ γιορτές, οὔτε χάνει τὴ δύναμίν του ὅταν σβύσουν τὰ φωτεινὰ λαμπάκια. Δὲν μειώνεται ὅταν ξεστολίσουμε τὰ χριστουγεννιάτικα δένδρα καὶ τὶς φανταχτερὰς βιτρίνες τῶν καταστημάτων. Παραμένει ἀκόμη καὶ ὅταν τελειώσουν οἱ διακοπές καὶ ἐπανέλθουμε στὶς δουλειές μας.

Χριστούγεννα, λοιπόν, μὲ Χριστό· ὄχι Χριστούγεννα χωρὶς Χριστό!

Ποῦ ἦταν ὁ Θεὸς ἐκείνη τὴν ἡμέρα;

(Μὲ ἀφορμὴ τὸν σεισμό στὴν Νοτιοανατολικὴ Ἀσία)

Ποῦ ἦταν ὁ θεὸς ἐκείνη τὴν ἡμέρα;

Τὸ ἐρώτημα φαίνεται νὰ ἐπαναλαμβάνεται συστηματικά, ἀπευθυνόμενο σὲ θεολόγους καὶ ἱερωμένους ἐκπροσώπους ὄλων τῶν θρησκειῶν, σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο, μετὰ ἀπὸ κάποια μεγάλη ἔκτασης συμφορὰ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Στὴν νεώτερη ἐποχῇ, χρειάστηκε νὰ ἀπαντηθεῖ μὲ ἀφορμὴ τὴν Ἑβραϊκὴ γενοκτονία κατὰ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιον πόλεμο, τὸ γνωστὸ Ὀλοκαύτωμα, τὴν ἐφιαλτικὴ τρομοκρατικὴ ἐπίθεση στὸ World Trade Center τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν 11η Σεπτεμβρίου τοῦ 2001 καὶ πολὺ πρόσφατα μετὰ τὸν ἀφανισμό 165.000 συνανθρώπων μας ἀπὸ τὰ φονικὰ μετασεισμικὰ θαλάσσια κύματα στὴν Νοτιοανατολικὴ Ἀσία, Ἰνδία καὶ Ἀνατολικὴ Ἀφρική.

Τὸ πραγματικὰ συνταρακτικὸ αὐτὸ τελευταῖο γεγονός, ἔκανε ἕως καὶ τὸν ἡγέτη τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, Dr Rowan Williams, Ἀρχιεπίσκοπο τοῦ Καντέρμπουρι, νὰ ἀναρωτιέται ἀπὸ τίς στῆλες τοῦ ἀγγλικοῦ Telegraph, ἂν ὑπάρχει στὰ ἀλήθεια Θεός.

Στὶς πληγείσες περιοχές, ἰνδουιστικὲς καὶ βουδιστικὲς στῆ

θησκειὰ στὴν πλειοψηφία τους, σύμφωνα μὲ ἔρευνες, ἀμέσως μετὰ τὴν τραγωδία πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπανεξετάζουν ἀρνητικὰ τὴν πίστη τους.

Τοῦ Παναγιώτη Βολάκη,
Θεολόγου

Οἱ ἀντανακλάσεις αὐτὲς τῶν συνεπειῶν στῆ θρησκευτικὴ πίστη τῶν ἀνθρώπων, ἀναπόφευκτο ἐπακόλουθο κάθε τέτοιου τραγικοῦ γεγονότος, ὅσο κι ἂν σὲ ἓνα μεγάλο βαθμὸ εἶναι καταννητέες, δὲν παύουν νὰ ἀποκαλύπτουν τὴν ἀπόσταση, ποὺ χωρίζει πολλοὺς ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τοῦ Θεοῦ, ὅπως τὴν ζοῦμε στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

Πῶς βλέπουμε ἐμεῖς αὐτὴν τὴν σχέση φύσης, Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου;

Γιατί δὲν ἀγανακτοῦμε πρὸς τὸ Θεὸ γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ τί θὰ ἔχαμε νὰ ἀπαντήσουμε, στὸ ποῦ ἦταν ἐκείνη τὴν ἡμέρα;

Οἱ εἰκόνες τοῦ «τιμωροῦ Θεοῦ» ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων ἢ τοῦ «ἀμέτοχου» στα ἐπὶ γῆς συμβαίνοντα «ἀδιάφορου» Θεοῦ, ὅσο κι ἂν μποροῦν ἢ ἀδυνατοῦν νὰ καλύψουν πρόσκαιρα καὶ καθαρὰ ἠθικὰ ἢ

ψυχολογικὰ τὰ κάθε λογῆς ἀδιέξοδα τῶν πιστῶν, ἀπέχουν ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τοῦ ἀποκεκαλυμένου Θεοῦ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἔργου του.

Ἡ Ὁρθόδοξη ἐκκλησία δὲν προσέφερε ποτὲ στὸν ἄνθρωπο μία «ἀφήγηση» γιὰ ἓναν Θεό, ὁ ὁποῖος θὰ βοηθοῦσε ἠθικὰ ἢ ψυχολογικὰ στὰ ἀνθρώπινα καθημερινὰ ἀδιέξοδα, βελτιώνοντας τὴν ὑπάρχουσα πραγματικότητα ἢ ἐξαφανίζοντάς τὴν, ἀλλὰ μία ζωὴ μὲ ἄλλους ὄρους μέσα στὴν «καινὴ κτίση», τὴν πραγματικότητα τοῦ ἴδιου τοῦ θεϊκοῦ σώματος, τὴν ἐκκλησία.

Ὁ Ὁρθόδοξος χριστιανὸς ξέρει, ὅτι ὁ κόσμος αὐτὸς μέσα στὸν ὁποῖο ζεῖ ἂν καὶ δημιουργημένος ἀπὸ τὸν Θεὸ «καλὸς λίαν», ὑπόκειται στὶς διαδικασίες τῆς φθορᾶς.

Ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν πτώση του καὶ πάσχει μαζί του, ἀναμένοντας τὴν ἀνακαινισή του. Ὅπως ὁ ἄνθρωπος ἀρρωσταίνει, ὑποφέρει καὶ πεθαίνει προσδοκῶντας τὴν ἀνάστασή του, ἔτσι καὶ ἡ κτίση πληγώνεται, ἐξελίσσεται πρὸς τὴν φθορὰ τῆς καὶ παρασύρει καὶ τοὺς οἰκιστὲς τῆς. Ἀκολουθεῖ κι αὐτὴ, ὅπως κι ὁ ἄνθρωπος, ὀδυνηρὲς φυσικὲς διαδικασίες, ποὺ θὰ φθάσουν μέχρι καὶ τὸ τέλος καὶ τὴν ἐν

Χριστῶ ἀναδημιουργία της. Εἶναι ἕνας ζωντανὸς ὀργανισμὸς. Ζεῖ τὴν φθορά της καὶ πάσχει ἀναμένοντας τὴν ἀφθαρσία της.

Ἡ δημιουργία ἀφθαρτίζεται, κατὰ τὴν πίστη μας, μόνον μέσω τῆς κοινωνίας της μὲ τὸν ἀφθαρτο καὶ αἰώνιο Θεό. Προγεύεται τὴν ἀφθαρσία της μετέχοντας ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἱερέα της ἀνθρώπου, τοποθετούμενη στὸ εὐχαριστιακὸ ποτήριο τῆς θείας κοινωνίας, ὡς οἶνος καὶ ἄρτος καὶ ἀφθαρτίζεται μεταβαλλόμενη, ἀφοῦ προσφερθεῖ – ἀναφερθεῖ στὸν Θεό, σὲ ἀφθαρτο θεϊκὸ σῶμα καὶ αἷμα.

Στὴν ἀγιαστικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας γίνεται ἡ κατὰ δύναμιν καλὴ «ᾧδε μένουσα πόλις» ἀλλὰ πάντα ἀτελής, μὲ πόνο καὶ θάνατο στὰ συστατικά της, σὲ σχέση μὲ τὴν «ἄνω ἐλπιζομένην» πολιτεία τῶν ἐσχάτων.

Ὁ ὄντως Χριστιανὸς ζεῖ αὐτὴ τὴν περίοδο τῆς ἱστορίας, μὲ συναίσθηση τοῦ χαρμολυπητεροῦ χαρακτήρα της διαρκῶς. Εὐφραίνεται ἀπὸ τὸ κελάηδημα τῶν πουλιῶν καὶ τὶς ὁσμὲς καὶ τὰ χρώματα τῆς ἀνοιξῆς, προσευχόμενος καὶ δοξολογώντας, ἀναμένοντας καὶ ἐλπίζοντας τὴν πολλαπλάσια εὐφροσύνη τοῦ ὑπεσχημένου παραδείσου. Λυπᾶται καὶ ἀναζητᾷ ἐναγωνίως τὸ μέσον τῆς βοήθειας σὲ κάθε ὀδύνη, φυσικὴ καταστροφή, σεισμό, λιμὸ ἢ λοιμὸ προσευχόμενος γιὰ τὸν ἐρχομὸ τῆς ἀνακαινισμένης, ἀπαλλαγμένης ἀπὸ αὐτὰ τὰ σημεῖα τῆς φθορᾶς νέας ζωῆς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ξέρει, ὅτι ὁ Θεὸς ἦταν πάντα παντοῦ.

Ἦταν ἐκεῖ, προπονητὴς καὶ συναγωνιστὴς καὶ βραβεῖο κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα, γιὰ νὰ ἐνθαρρύνει καὶ νὰ παραλάβει τὶς ψυχὰς τῶν Ἀγίων Του, ὅταν αὐτὲς μαρτυροῦσαν ὑπὸ τῶν διωκτῶν τους καὶ ἐλάμβαναν τὸν πῖδ ὀδυνηρὸ θάνατο.

Ἦταν ἐκεῖ, κατὰ τὸ πνευμα-

τικὸ μαρτύριο τῶν Ὁσίων Του, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἄσκησι καὶ τὴν εὐχαριστία ἐργάζονταν πρὸς τὴν δόξα Του.

Ἦταν ἐκεῖ, πάντα κοντὰ στὰ πάθη καὶ τὶς ἀρρώστιες τῶν πιστῶν Του παρηγορώντας καὶ ἐνδυναμώνοντας τοὺς οἰκειοὺς τους, ποὺ στέκονταν στὸ προσκέφαλό τους, ὡς τὴν τελευταία ἐπίγεια στιγμή τους.

Ἦταν ἐκεῖ, στοὺς πολέμους καὶ στὶς κτηνωδίες τῶν ἀνθρώπων, προσφέροντας διαρκῶς σημεῖα, ὡς ἀφορμὲς γιὰ τὴν μετανοία τους.

Ἦταν ἐκεῖ καὶ στὸ Ὀλοκαύτωμα καὶ στοὺς Δίδυμους Πύργους μαζί μὲ τοὺς διασωστές καὶ τὰ θύματα.

Ἦταν στὶς χώρες τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, πολὺ πρὶν τὸ σεισμὸ καὶ τὸ Κύμα, συμπαραστάτης ἀληθινὸς στὴν ἀνέχεια, τὴν φτώχεια καὶ τὸ δάκρυ τῶν ἀνθρώπων, προσπαθώντας κι ἐκεῖ νὰ ἀποτρέψει, χωρὶς νὰ παραβεῖ τὴν ἀρχαία ἐντολή Του γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Εἰρηναῖος, τὸν βιασμὸ ψυχῶν καὶ σωμάτων τῶν παιδιῶν Του, ἀπὸ τοὺς «πολιτισμένους» Δυτικοευρωπαίους καὶ Ἀμερικανούς.

Εἶναι πάντα ἐδῶ, κοντὰ σὲ κάθε ἕνα τῶν ἀνθρώπων, ποὺ μεταβάλλει τὴ συμφορὰ καὶ τὸν πόνο σὲ δύναμη καὶ ἀγάπη, πρὸς τὸν ὅποιο ἄλλο ἐμπερίστατο.

Εἶναι πάντα ἐδῶ, σὲ κάθε ἐκκλησιά μας, θυόμενος καὶ προσφερόμενος, πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν καὶ σωμάτων σὲ κάθε εὐχαριστιακὴ μας σύναξη.

Ὅσοι θεία χάριτι ἀνήκουμε στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ξέρουμε πὼς κι ἄλλες λύπες μὰ κι ἄλλες χαρὲς θὰ μᾶς βροῦν ὅσο ζοῦμε. Ὁ Χριστὸς μας ὑπάρχει κι ἦταν καὶ εἶναι πάντα ἐδῶ. Δίπλα στὴν δημιουργία Του. Ἔως τὴν Βασιλεία του. Βοηθώντας μας νὰ εἴμαστε ὅσο τὸ δυνατόν πῖδ ἔτοιμοι. Ξέροντας τῶν πει-

ρασμὸ τῶν θλίψεῶν μας βεβαιώνει γιὰ αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος.

«Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἠγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, ἐν ἧ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. Τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται! καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ» (Β' Πέτρου 3, 8-14).

ΑΠΟ ΤΟ ΥΣΤΕΡΗΜΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

Δωρεές πρὸς τὸ Τιάλειον Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον Κοζάνης “Ἅγιος Παντελεήμων”, εἴτε χρηματικῆς, εἴτε σὲ εἶδη καὶ γεύματα, προσέφεραν εὐγενῶς:

α) Χρηματικῆς δωρεῆς:

♦ Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης, Ἀρχιμ. Νεκτ. Παπαζαφειρόπουλος 150 €. ♦ Τὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο Ἱ.Ν. Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Κοζάνης 200 €. ♦ Τὸ Ε.Β.Ε. Κοζάνης 250 €. ♦ Κόμπος Ἀλ. 100 €. ♦ Οἰκ. Ἀλ. καὶ Τασ. Μακρίδη 150 €, εἰς μνήμην τῆς ἀγαπητῆς θείας των Ἐλευθ. Βλάχου ἢ Ζαχαροπλάστη. ♦ Ἀδελφ. Βασ. καὶ Αἰκ. Παγούνη 100 €, εἰς μνήμην τῆς μητέρας των Ἀλεξάνδρας. ♦ Ἴατρ. Ν. Χατζάρας καὶ ἡ σύζυγός του Χρυσάνθη 200 €, εἰς μνήμην γονέων. ♦ Παπαδέλη Ἀλεξ. 30 €, εἰς μνήμην Θεολ. Καραμπόζα. ♦ Δημ. καὶ Ἀστρ. Γιαπράκα 200 €, εἰς μνήμην ἀδελφῆς των Ὁλ. Γιαπράκα. ♦ Ἄν. Κυρατσου καὶ τὰ παιδιά της 150 €, εἰς μνήμην συζύγου καὶ πατρός Χρήστου. ♦ Στεφανίδου Μαρ. 150 €, εἰς μνήμην Εὐθυμίας Στεφανίδου. ♦ Κριεζῆ Εὐαγ. 150 €, εἰς μνήμην μητρός της Ἰφιγ. Κριεζῆ. ♦ Ἱ.Ν. Λαζαράδων 30 €. ♦ Σωματεῖο Στέγης Παιδιοῦ Ὁ ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ 600 €. ♦ Ζουρουφίδου Ἀναστ. 300 €, εἰς μνήμην συζύγου της Χαραλάμπους. ♦ SPIDER Α.Ε. ἐνδύματα-ὑποδήματα 1000 €. ♦ Χαρ. Καραβᾶς, Τ. Καραβᾶ-Πιτσάκη 100 €, εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ των Λαζάρου. ♦ Σαβαΐδης Β. 50 €, εἰς μνήμην μητρός του Λιθαρινῆς. ♦ Γκλούμπου Θ. 30 €, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Δημητρίου καὶ Κ. Χρηστίδη. ♦ Χαριτωνίδου Ἄν. 500 €, εἰς μνήμην συζύγου της Πατρόκλου. ♦ Νικολαΐδου Ἑλ. 300 €, εἰς μνήμην ἀδελφῆς της Χαρίκλειας Βασιλειάδου. - Ἄρ. Λιάπη-Δίπλαρου 100 € εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων. ♦ Τσουμῆς Α. Κων. 150 €, εἰς μνήμην γονέων.

♦ Τσουμῆς Α. Γεώρ. 60 €, εἰς μνήμην γονέων. ♦ Παπακυρίλλου Μην. καὶ Ἀγλ. 150 €, εἰς μνήμην γονέων. ♦ Βλατῆ Αἰκ. 150 €, εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων. ♦ Βαϊνᾶς Κ. καὶ Σίμπα 50 €, εἰς μνήμην Φρ. Τζήμκα. ♦ Γεωργιάδης Γ., Λυγερή, 50 €. - Ἱ.Ν. Ἀ. Δημητρίου Μεταξᾶ 50 €. - Ἱ.Ν. Τιμ. Προδρόμου Λευκοπηγῆς 150 €. ♦ Δεληγεωργίδου Σ. 30 €, εἰς μνήμην γονέων καὶ γαμπροῦ της. - Ὅχιζίδης Ἄνθ. 50 €, εἰς μνήμην συζύγου καὶ γονέων. ♦ Σπανιόλας Στ. 300 €, εἰς μνήμην μητρός του Μαρίας. ♦ Καλλιαμοῦτος Β. 100 €, εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων. ♦ κ. Βασιλική 50 €, εἰς μνήμην συζύγου της Βασιλείου. ♦ Στούκης Ἱ. 50 €, εἰς μνήμην γονέων καὶ συγγενῶν. ♦ Βαρδάκας Ν. καὶ Μαρία 100 €, εἰς μνήμην Χαρ. Τσουκανέλη. ♦ Ζιάμπας Ἀργ. 50 €, εἰς μνήμην συγγενῶν, γονέων καὶ φίλων. - Ἱ.Ν. Ἀγ. Δημητρίου Κτενίου 150 €. ♦ Βουβονίκου-Ξυνοῦ Τερψ. 100 €, εἰς μνήμην συζύγου της Ἰωάννου Ξυνοῦ, γονέων καὶ συγγενῶν. - Ἱ.Ν. Ἀ. Γεωργίου Αἰανῆς 60 €. ♦ Παλούκα Ἄνθ. 100 €, εἰς μνήμην συζύγου της Δημητρίου. ♦ Σίσκου Δέσπ. 50 €, εἰς μνήμην εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων. ♦ Τσιανάκα Πολυξ. 60 €, εἰς μνήμην συζύγου καὶ γονέων της. - Ἄνωνυμοι 550 €, εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων.

β) Προσφορά γεύματος:

Ὁ Νομάρχης Κοζάνης, κ. Ἰορ. Ἀνδρεάδης, τὰ Χριστούγεννα. ♦ Τὸ Ε.Β.Ε. Κοζάνης. ♦ Χλιάπας Κων. καὶ Θεοδώρα τὴν Πρωτοχρονιά. ♦ Γιαννακός, Πτολεμαΐδα. ♦ Σωματεῖο Στέγης Παιδιοῦ ἈΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ. ♦ Πεγνυλίδου. ♦ Γεωργία, Πετρανά. ♦ Παντοπούλου Ἑλ., Πτολεμαΐδα. ♦ Γκοβεδάρου Μαρ., εἰς μνήμην ἀδελφῆς της Καίτης Γκέκα. ♦ Τζήμκα Ἀλεξ., εἰς μνήμην ἀδελφῆς της Ρίκης. ♦ Χαδιώ Εὐθ., εἰς μνήμην συζύγου της Ἐμ-

μανουήλ. ♦ π. Δημ. Τσιανάκας, Βελβενδό, εἰς μνήμην γονέων. - Ὁ Σύλλογος Σαμαριναίων Κοζάνης ἉΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ♦ κ. Μαρία. - Ἄνωνυμος, εἰς μνήμην θυγατρὸς του Αἰκατερινῆς. - 3 γεύματα ἀπὸ ἄνωνυμους.

γ) Προσφορά εἰδῶν:

- Carrefour Μαρινόπουλος, 55 κ. λάδι, 93 κ. ἀπορρυπαντικά. - Ἱ.Ν. Ἀ. Γεωργίου Πολυμύλου 1 τόν. πατάτες, 10 κλ. μήλα, 1 δοχ. τυρί. ♦ Κηπαρόγλου Στ., Πετρανά, 20 κ. γάλα. ♦ Ἀρτοποιεῖο Ἰαννακός, Πτολεμαΐδα, 31 κ. ψωμί, 10 πρόσφορα, 8 πακ. μουστοκούλουρα, 3 κ. καφέ, μελομακάρονα, φρυγανιές. ♦ π. Θωμ. Μπασδέκης, 40 κ. μήλα. ♦ Βαρέκας Πάρης, 2 ἄνδρ. μπουφάν. ♦ Χλιάπα Θεωδ. καφέ καὶ βουτήματα, εἰς μνήμην τῆς μητέρας της Αἰκατερινῆς. ♦ Πεγκλίδου, διάφορα προϊόντα γιὰ γεῦμα. ♦ Ποντιακὸς Μορφωτικὸς Σύλλογος Κλείτους, 25 κ. ζυμαρικά, 60 κ. φρούτα, 40 κ. λάχανα, 30 κ. λάδι, 20 κ. πράσα, 10 κ. ζάχαρη, διάφορα προσωπικῆ εἶδη. ♦ Παγούνη Χρυσ. φασόλια. ♦ Στανδονῆ Αἰκ. πατάτες, ἀκτινίδια, γλυκά, κουλούρια. ♦ Κοβεντάρου Μ. καφέ, ζάχαρη, κουλούρια, Pampers. - 1ο καὶ 2ο ΚΑΠΗ Κοζάνης, 10 π. χαρτοπετσέτες, 4 π. Pampers, 4 ρολ. χαρτὶ κουζίνας, 12 τ. χαρτὶ ὑγείας, χειρουργικὰ γάντια, κουλούρια, τυρόπιτες, βουτήματα. ♦ Καραβαγγέλης Κλ., κοτόπουλα, ρύζι. ♦ 1ο Τ.Ε.Ε. Κοζάνης, 1 κιβ. φρυγανιές, 2 κιβ. Pampers, χαρτὶ ὑγείας, πορτοκάλια. ♦ Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Βελβενδοῦ, 52 ζεύγ. παντόφλες, γλυκά. ♦ Μπατσίλα Βασ., 9 κ. ρύζι, 4 κ. μακαρόνια, 6 κ. κριθαράκι, καφέ. ♦ Κούντη Ὁλγ., καφέ, ζάχαρη, κουλούρια.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη εὐχαριστεῖ θερμὰ τοὺς δωρητὲς καὶ εὐχεταὶ τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου ἀντιδωρεὰ καὶ εὐλογία.

Όπως κάθε χρόνο, πρὶν τὶς γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων, διενεργήθηκε στὴ Μητροπολιτικὴ Περιφέρεια Σερβίων καὶ Κοζάνης ὁ Ἔρανος τῆς Ἀγάπης, ποὺ σκοπὸ ἔχει νὰ ἀπαλύνει τὶς ποικίλες ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ περιμένουν συμπαράσταση καὶ βοήθεια. Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου στὸ κάλεσμα αὐτὸ τῆς ἀγάπης ὑπῆρξε θετικὴ καὶ σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἀπλόχερη. Παρόλα αὐτὰ ἡ ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας ἀπαιτεῖ ἐτησίως ποσὰ πολὺ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ συλλεγη-

σόμενα καὶ καλύπτονται ἀπὸ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀπὸ δωρεές.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη εὐχαριστεῖ θερμὰ τὸν πιστὸ λαὸ τῆς γιὰ τὴ συνεισφορά του στὴν ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας, καθὼς καὶ ἐκείνους ποὺ βοήθησαν στὴ διενέργεια τοῦ ἐράνου καὶ εὐχεται σ' ὅλους τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ, χάρη καὶ εὐλογία.

Ἀναλυτικὰ, κατὰ ἐνορία, τὰ ποσὰ ποὺ συλλέχθηκαν ἀπὸ τὸν ἔρανο τῆς Ἀγάπης ἔχουν ὡς ἑξῆς:

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ

Πόλη ἢ χωριό	Ποσό (Εὐρώ)	Πόλη ἢ χωριό	Ποσό (Εὐρώ)
Ἄγ. Δημήτριος	210	Κρανίδια	250
Ἄγ. Παρασκευή	250	Κρόκος	650
Ἄγ. Χαράλαμπος	150	Κτένι	550
Αἰανή	350	Λάβα	275
Ἄκρινή	50	Λαζαράδες	130
Ἄλωνάκια	70	Λιθαδερό	712
Ἄνθότοπος	168.50	Λεύκαρα	90
Ἄνω Κώμη	582	Λευκόβρυση	240
Αὐλές	315	Λευκοπηγή	421
Βαθύλακος	300	Λιβερά	20
Βατερὸ	320	Λυγερή	45
Βελβενδός, Κοίμηση Θεοτ.	1333	Μαυροδένδρι	780,60
Βελβενδός Ἄγ. Διονύσιος	365	Μεσιανή	657
Βοσκοχώρι	50	Μεταξά	250
Γοῦλες	248	Μηλιά	130
Δρέπανο	750	Μικρόβαλτο	200
Κατηχητικὸ Σχ. Δρεπάνου	307	Ν. Νικόπολις	40
Ελάτη	50	Ν. Χαραυγή	420
Ἐρμακιά	100	Ξηρολίμνη	122
Θυμαριά	44	Παλαιογράτσανο	208
Ἴμερα	386	Πετρανά	266
Κασαρεία	100	Πλατανόρευμα	310
Καπνοχώρι	153	Πολύμυλος	205,05
Καρδιά Νέα	380	Πολύραχος	40
Καρυδίτσα	520	Ποντοκώμη	1067
Καστανιάς Ἄγ. Θεόδωροι	265	Προσῆλιο	180
Κ. Κώμη	283	Πρωτοχώρι	79
Κερασιά	50	Ροδιανή	190
Κῆπος	149,50	Ροδίτης	653
Κλεῖτος	606	Σέρβια	
Κοζάνη		Ἄγ. Κυριακή	602
Ἄγ. Παρασκευή	773	Ἄγ. Γεώργιος	600
Ἄγ. Ἀθανάσιος	1116,30	Σιδερά	100
Ἄγ. Γεώργιος	1000	Σκήτη	352
Ἄγ. Δημήτριος	2800	Τετράλοφος	170
Ἄγ. Λουκάς	40	Τρανόβαλτο	251,70
Ἄγ. Νικάνορας	975	Τριγωνικὸ	214
Ἄγ. Νικόλαος	2722	Φρούριο	35
Ἄγ. Ἀνάργυροι	444	4ο Γυμνάσιο Κοζάνης	567
Ἄγ. Κων/νος κ' Ἑλένη	3965	7ο Δημ. Σχολ. Κοζάνης	45
Παναγία Φανερωμένη	1197	Βαρδάκας Χαρίσιος	300
Κοῖλα	400,50	πρεσβ. Γάτα Βαΐα	50
Κοιλάδα	585	Κοῖτης Θωμάς	6000
ΣΥΝΟΛΟ			43.391

ΧΡΟΝΙΚΑ ♦ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ♦ ΣΧΟΛΙΑ

2004

 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Λειτουργική Διακονία:

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

❖ Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος, κατὰ τό μῆνα Νοέμβριον χοροστάτησε, ὁμίλησε ἢ λειτούργησε ὡς ἑξῆς: εἰς τόν Βαθύλακκον εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἰ. Ν. τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν καὶ κατὰ τόν ἁγιασμόν ἐπί τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ ἐξωκκλησίου τῆς Ἀγ. Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου (8/11), κατὰ τόν ἁγιασμόν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Πολ. Γραφείου τοῦ Βουλευτοῦ κ. Μιχ. Παπαδόπουλου (8/11), εἰς τόν Ἰ. Ν. τῶν Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κοζάνης (9/11), εἰς τήν Ἰ. Μονήν τῆς Παναγίας Ζιδανίου κατὰ τήν Ἰ. Ἀγρυπνίαν (12/11), εἰς τόν Ἰ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ροδίτου κατὰ τήν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τοῦ πρεσβυτέρου Μιχαήλ Δουβαρτζίδη (13/11), εἰς τόν Ἰ. Ν. τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Πολυμύλου, ὅπου καὶ ἐτίμησεν τόν χρυσοῦν παραολυμπιονίκην κ. Χαρ. Ταϊγανίδην (14/11), εἰς τόν Ἰ. Ν. τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος Ποντοκώμης, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τήν χειροτονίαν εἰς Πρεσβύτερον τοῦ Διακόνου Νικολάου Κεῖσογλου (20/11), εἰς τόν Ἰ. Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὅπου καὶ ἐτέλεσε Δοξολογίαν ἐπί τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἡμέρας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων (21/11).

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

❖ Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος, κατὰ τό μῆνα Δεκέμβριον χοροστάτησε, ὁμίλησε ἢ λειτούργησε ὡς ἑξῆς: εἰς τόν Ἰ. Ν. τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Σερβίων (Γέφυρα Σερβίων) (3/12), εἰς τόν Ἰ. Μητροπολιτικόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστορίας, ὅπου μετείχε εἰς τό Ἀρχιερατικόν Συλλεῖτουργον, ἐπί τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ (4/12), εἰς τόν Ἰ. Ν. τῆς Ἁγίας Τριάδος Δρεπάνου Θεῖαν Λειτουργίαν (5/12), εἰς τόν Ἰ. Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἀγ. Νικολάου ὅπου καὶ

Ἀπό τήν χειροτονία εἰς Πρεσβύτερον τοῦ διακόνου Νικ. Κεῖσογλου (20/11/2004).

ἐτέλεσε Δοξολογίαν ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ Προφ. Δανιήλ καὶ τῶν τριῶν παίδων ἐν καμίνῳ, προστατῶν τῆς Πυροσβεστικοῦ Σώματος (17/12), εἰς τόν Ἰ. ἐξωκκλησίον τοῦ Ἀγίου Μοδέστου Ροδιανῆς, ὅπου ἐκήρῳξε τόν θεῖον λόγον ἐπί τῆς ἑορτῆς τοῦ ὁμῶνυμου Ἀγίου, προστατοῦ τῶν κτηνοτρόφων (18/12), εἰς τόν Ἰ. Ν. τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βατεροῦ (19/12), κατὰ τόν ἁγιασμόν τῶν ἐγκαινίων τοῦ τμήματος τῆς «Εἰγνατίας» ὁδοῦ εἰς τόν κόμβον Πολυμύλου (20/12), εἰς τόν Ἰ. Ν. τοῦ Ἀγ. Διονυσίου Βελβενδοῦ, ὅπου ἐκκλησιάσθησαν τό Γυμνάσιον καὶ Λύκειον Βελβενδοῦ (22/12), εἰς τόν Ἰ. Ν. τῆς Ἀγ. Κυριακῆς Σερβίων, ὅπου ἐκκλησιάσθησαν τό Γυμνάσιον καὶ Λύκειον Σερβίων (23/12), εἰς τόν Ἰ. Μητροπολιτικόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστορίας, ἐπί τῇ ἐλεύσει τῶν Τιμίων Δώρων (28/12).

 Ἀκολουθίες
 τοῦ Δωδεκαημέρου

- ❖ Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος διὰ τήν περίοδον τοῦ Δωδεκαημέρου, ἀπό 24ης Δεκεμβρίου 2004 ἕως καὶ 7ης Ἰανουαρίου 2005, ἱερούργησε ὡς ἑξῆς:
  - ♦ Ὅρθρον – Βασιλικές Ὦρες – Ἐσπερινόν Χριστουγέννων – Θ. Λειτουργίαν εἰς τήν Ἰ. Μονήν Ζιδανίου (24/12).
  - ♦ Θ. Λειτουργίαν Χριστουγέννων εἰς τόν Ἰ. Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου (25/12).
  - ♦ Θ. Λειτουργίαν Ἀγ. Ἰακώβου Ἀδελφοθέου εἰς τόν Ἰ. Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κοζάνης (26/12).
  - ♦ Ἐσπερινόν εἰς τόν Ἰ. Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου (31/12).
  - ♦ Ὅρθρον – Θ. Λειτουργίαν – Δοξολογίαν ἐπί τῷ Νέῳ Ἔτει εἰς τόν Ἰ. Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου (1/1).
  - ♦ Ὅρθρον – Ὦρες – Ἐσπερινόν Θεοφανείων – Θ. Λειτουργίαν εἰς τήν Ἰ. Μονήν Ζιδανίου (5/1).
  - ♦ Ὅρθρον – Θ. Λειτουργίαν – Μ. Ἁγιασμόν εἰς τόν Ἰ. Μη-

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ

τροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί Ἁγιασμόν τῶν ὑδάτων εἰς τήν Λίμνην Πολυφύτου (6/1).

♦ Ὅρθρον – Θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Τιμίου Προδρόμου Λευκοπηγῆς (7/1).

Παραστάσεις - Εθιμοτυπία:

❖ Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης κ. Παῦλος:

❖ *παρέστη:* εἰς τήν τελετήν ὀρκωμοσίας τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Διοικήσεως Οἰκονομίας τοῦ ΤΕΙ Δυτ. Μακεδονίας (1/11), εἰς τάς ἐνθρονίσεις τῶν νέων Σεβ. Μητροπολιτῶν: Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου (5/11) καί Νεαπόλεως καί Σταυροπόλεως κ. Βαρνάβα (7/11), εἰς τάς ἐκδηλώσεις διά τά 100χρονα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου Βεροίας (6/11), εἰς τάς ἐκδηλώσεις ἐπί τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ πολιούχου Ἁγ. Μηνᾶ καί τῶν Ἐλευθερίων τῆς πόλεως Καστορίας (8/11), εἰς τήν ἐκδήλωσιν τοῦ ΤΕΙ Δυτ. Μακεδονίας πρός τιμήν τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων (14/11), εἰς τήν ὀρκωμοσίαν τῶν φοιτητῶν τοῦ Τμ. Μηχανικῶν Διαχείρισης Ἐνεργ. Πόρων τοῦ Πανεπιστημίου Δυτ. Μακεδονίας (15/11), εἰς τάς ἐκδηλώσεις ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν τοῦ Πειραιῶς (12/12), εἰς τάς ἐκδηλώσεις ἐπί τῆ ἐπετείῳ τοῦ Ὁλοκαυτώματος εἰς τά Καλάβρυτα (13/12), εἰς ἐκδήλωσιν τοῦ Κ.Α.Π.Η. τοῦ Δήμου Κοζάνης (18/12), εἰς τήν παράστασιν τοῦ ἔργου

τοῦ Καραγκιόζη «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καί τό καταραμένο φίδι», εἰς τό Βιβλιοπωλεῖον τῆς

Ἱ. Μητροπόλεως «ΚΑΤΑΦΥΓΗ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΩΝ» (19/12), εἰς τήν συναυλίαν τοῦ Συλ. Ἱεροφαλτῶν «Ἰάκωβος Ναυπλιώτης» εἰς τόν Ἱ.Ν. τῶν Ἁγίων Κων/νου καί Ἑλένης Κοζάνης (19/12), εἰς τήν Χριστουγεννιάτικην ἐκδήλωσιν τοῦ Συλλόγου «Οἱ Μακεδνοί» εἰς τήν Αἴθ. Τέχνης τοῦ Δήμου Κοζάνης (21/12), εἰς τήν Χριστουγεννιάτικην ἐκδήλωσιν τῆς ΑΝ.ΚΟ. (23/12).

Χριστούγεννα 2004. Γεῦμα στό Γηροκομεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. Πλάι στό Σεβ. Μητροπολίτη διακρίνεται ὁ Νομάρχης Κοζάνης κ. Ἰορ. Ἀνδρεάδης, ὁ ὁποῖος προσέφερε καί τὸ γεῦμα.

Ἁγιασμός ἡμελίων τοῦ ἐξωκκλησίου τῆς Ἁγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στό Βαγύλακο.

Ἀπό τήν παράστασιν τοῦ ἔργου τοῦ Καραγκιόζη «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καί τό καταραμένο φίδι» ποῦ δόθηκε στό Βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως «Καταφυγή Βιβλιοφύλων» στίς 19 Δεκεμβρίου.

❖ ἐπεσκέφθη τά Οἰνοποιεῖα Βογιατζῆ καί Ζανδέ εἰς τό Βελβενδό (16/11), προήδρευσε τῆς ιερατικῆς συναξέως τῶν ἐφημερίων τῆς καθ ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς τόν Ἱ. Ν. τῶν Ἁγίων Κων/νου καί Ἑλένης Κοζάνης (7/12), παρεχώρησε συνέντευξιν πρός τά Μ.Μ.Ε. ἐπ εὐκαιρίᾳ τῆς διενέργειας τοῦ Ἑράνου τῆς Ἀγάπης (9/12), ὁμίλησε εἰς Ἱερατικὴν Σύναξιν τῶν ἐφημερίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος (16/12), ἐπεσκέφθη τόν ἑορτάζοντα Σεβ. Μητροπολίτη Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιον (20/12), παρεχώρησε συνέντευξιν εἰς τήν τηλεοπτικὴν ἐκπομπήν «Τάδε ἔφη» τοῦ Top Channel Κοζάνης (21/12), ἐπεσκέφθη τούς Σεβ. Μητροπολίτες Γρεβενῶν κ. Σέργιον (22/12) καί Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ (29/12), ἐπεσκέφθη τό Γεν. Μαμάτσειον Νοσοκομεῖον Κοζάνης διά νά εὐχηθῆ τούς ἀσθενεῖς (25/12), παρεκάθησε εἰς τό ἑόρτιον γεῦμα ποῦ παρέθεσε ὁ Νομάρχης Κοζάνης κ. Ἰορδάνης Ἀνδρεάδης

ΧΡΟΝΙΚΑ ■ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ■ ΣΧΟΛΙΑ

εις τό Τιάλειον Ἐκκλησιαστικόν Γηροκομεῖον (25/12) καί εἰς τό γεῦμα πρὸς τιμὴν φοιτητῶν Θεολογίας καί ἱεροσπουδαστῶν εἰς τό πνευματικόν κέντρον τοῦ Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ροδίτου (30/12).

❖ Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Παῦλος ἐπεσκέφθη τὴν Νέαν Ὑόρκην (22/11 – 1/12) προσκεκλημένος τῆς Ἑλληνορθόδοξου Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀστορίας. Ὁ Μητροπολίτης, κατὰ τὴν παραμονὴν του, ἱερούργησε εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης καί Ἀγ. Δημητρίου καθὼς καί εἰς τὴν Ἱ. Πατριαρχικὴν Μονὴν τῆς Ὁσίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου καί ἐπεσκέφθη τὸν νῦν καί τὸν πρῶην Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Δημήτριον καί κ. Ἰάκωβον, ἀντιστοίχως. Ἐπίσης, ἐτιμήθη διὰ τὴν προσφορὰν του εἰς τὴν ὁμογένειαν, καθὼς διηκόνισεν τὴν ὡς ἄνω Κοινότητα τῆς Ἀστορίας ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος.

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Μέ κάθε μεγαλοπρέπεια ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πολιούχου καί προστάτου τῆς πόλεως Κοζάνης, ἀλλὰ καί ὀλοκλήρου τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας.

Οἱ φετεινὲς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις στὸν ὁμώνυμο Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό ἄρχισαν τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 4 Δεκεμβρίου

μέ τὸν πανηγυρικό Ἑσπερινό μετ ἀρτοκλασίας καί μέ ὁμιλητὴ τὸν Παν. Ἀρχιμανδρίτη κ.

Ἑορτὴ καί Πανηγυρὶς Ἁγίου Νικολάου. Στὸν Μητροπολιτικό Ναό, Ἀρχιερατικὸ Συλλειτουργοῦ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερβίων καί Κοζάνης Βεροίας κ. Παντελεήμονα καί Καστορίας κ. Σεραφείμ.

Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ Ἀγ. Νικολάου.

Ἰουστῖνο Μπαρδάκα, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἑορδαίας, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα: «Γιατί ἡ πνευματικὴ μας ἄσκηση δέν ἔχει ἀνεση».

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 5 Δεκεμβρίου τελέσθηκε ὁ Μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ ἀρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν θεῖο λόγο, παρουσία καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης & Καμπανίας κ. Παντελεήμονος. Ἀκολούθησε, ὡς εἴθισται, σύντομη Ἀγρυπνία μετὰ τῶν χαιρετισμῶν τοῦ ἐορταζόμενου Ἁγίου.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Δευτέρα 6 Δεκεμβρίου, τελέσθηκε ἡ πολυ-Ἀρχιερατικὴ πανηγυρική Θ. Λειτουργία ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βεροίας κ. Παντελεήμονος, Καστορίας κ. Σεραφείμ καί Κοζάνης κ. Παύλου, ἐνῶ τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεώργιος Χρυσοστόμου, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βεροίας. Μετὰ τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς ἱερῆς εἰκόνας τοῦ Ἁγ. Νικολάου σέ ὁδούς τῆς πόλεως Κοζάνης, μέ συμμετοχὴ πλήθους πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνταν τὴν ζωντανὴ καί προστατευτικὴ χάρη τοῦ πολιούχου καί προστάτη των «παπποῦ» Ἁγίου Νικολάου.

Καταφυγὴ Βιβλιοφίλων

**Ἐνα καλὸ βιβλίον εἶναι πολιτισμὸς.
Βάλετε τὸν πολιτισμὸν στο σπῖνι σας,
αγοράζοντας ἕνα καλὸ βιβλίον.**

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ:

Ι. Μ. ΣΕΡΒΙΔΑΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ - Ι. ΜΗΛΑΙΟΥΠΕΡΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
Κ. Βάρνακη 1, 501 00 Κοζάνη - Τηλ & Fax 24610 - 49914
e-mail: bookshop@internet.gr